

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura

Quart període

Sèrie C - Número 220

26 de gener de 2012

Comissió d'Interior

Presidència de l'Excm. Sr. Celestino Corbacho i Chaves

Sessió núm. 13

SUMARI

Projecte de llei

de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2012 (esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament d'Interior)
(tram. 200-00018/09) p. 3

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Imprès al Parlament
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 13

La sessió s'obre a les deu del matí i set minuts. Presideix Celestino Corbacho i Chaves, acompanyat del vicepresident, Xavier Crespo i Llobet, i del secretari, Josep Sicart i Enguix. Assisteix la Mesa el lletrat Francesc Pau i Vall.

Hi són presents els diputats Elisabeth Abad i Giralt, Marta Alòs Lòpez, Ferran Falcó i Isern, Lluís Guinó i Subirós, Annabel Marcos i Vilar, Joan Morell i Comas i Joan Recasens i Guinot, pel G. P. de Convergència i Unió; Joan Ferran i Serafini, Joaquim Llena i Cortina i Xavier Sabaté i Ibarz, pel G. P. Socialista; Pere Calbó i Roca i Jordi Roca Mas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Jaume Bosch i Mestres, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Oriol Amorós i March, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Albert Rivera Díaz, pel S. P. Ciutadans.

Assisteix a aquesta sessió el conseller d'Interior, Felip Puig i Godes, acompanyat del secretari general, Xavier Gibert i Espier.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2012 (tram. 200-00018/09). Govern de la Generalitat. Debat i votació de les esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament d'Interior, presentades per G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, S. P. Ciutadans, S. P. Solidaritat Catalana per la Independència, G. P. Socialista i G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (text presentat: BOPC 213, 3; esmenes a la totalitat: BOPC 225, 5).

El president

Comença la sessió de la Comissió d'Interior.

Projecte de llei

de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2012 (esmenes a la totalitat de la secció pressupostària corresponent al Departament d'Interior) (tram. 200-00018/09)

Per conèixer, debatre i votar, finalment, les esmenes a la totalitat que hi ha presentades sobre el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a l'exercici 2012.

Com vostès saben, en primer lloc hi haurà, per part del conseller..., i aprofito per, també, no solament donar-li la benvinguda al senyor conseller, sinó a totes les persones del seu departament que l'acompanyen. Com vostès saben, hi ha l'exposició per part del senyor conseller; posteriorment, una vegada acabada aquesta exposició, hi haurà un torn de quinze minuts per a cada portaveu dels grups parlamentaris que han presentat una esmena a la totalitat; acaba el grup que, si es posiciona en contra d'aquestes esmenes a la totalitat..., amb un temps màxim de quinze minuts, més cinc minuts addicionals per a les diferents esmenes. (*Veus de fons.*)

Sí, això és el que diu, senyor Amorós, el Reglament. Jo estic simplement dient el que diu el Reglament. Una altra cosa és que el portaveu, en aquest cas el senyor Guinó, decideixi o no utilitzar els quaranta minuts que el Reglament li dona. Jo estic convençut que no, que amb quinze minuts en tindrà suficient. (*Re-mor de veus.*) Però això és el que diu el Reglament, senyors portaveus. I, per tant, jo els demano que relllegeixin el Reglament, i el Reglament estableix que quan el grup que es posiciona en contra d'una esmena a la totalitat podrà utilitzar quinze minuts més cinc minuts per a les esmenes, per al conjunt de les esmenes que s'hagin presentat. Més o menys: és evident que, amb el bon govern..., i lògicament no s'utilitzarà.

Acabo. Hi haurà un segon torn de cinc minuts per part dels portaveus, i acaba el grup, en aquest cas de Convergència i Unió, també, aquesta intervenció. Finalment, una vegada aquests dos torns..., el Partit Popular –suposo que no ha presentat esmena a la totalitat– es posicionarà i fixarà la seva posició de vot.

El senyor conseller... Una vegada exposada la primera intervenció, els membres del Govern poden fer ús de la paraula, amb el benentès que en aquest cas, si fan ús de la paraula –si fa ús de la paraula el senyor conseller–, obre torn: bé per al grup al qual faci referència o bé per a tots els grups. Això ja és una potestat del senyor conseller, que decidirà si vol o no vol, una vegada feta la primera exposició de presentació dels pressupostos del seu departament..., si utilitza o no utilitza aquest torn o no. En qualsevol cas, això sobre la marxa ja ho faríem.

Senyor Oriol Amorós, demanava la paraula?

Oriol Amorós i March

No, només, senyor president, perquè el que diu vostè s'atén absolutament al Reglament, i cap discussió en aquest sentit. Però sí que hi ha el precedent de moltes altres comissions –que aquest diputat té la fortuna de fer de portaveu en altres comissions, també– en què el procediment ha estat un altre.

Sigui dit de passada que tenim un gran interès per escoltar les explicacions tant del conseller com del Grup de Convergència i Unió, però aquest interès amb un quart d'hora es pot donar per satisfet, i no... Però, en tot cas, el president interpreta el Reglament com creu convenient.

El president

Em sorprèn, senyor Oriol Amorós. Que ahir mateix vostè va fer de portaveu en una comissió en què es va utilitzar precisament aquest mètode i el portaveu de Convergència i Unió va superar els quinze minuts, inicialment, del Reglament. En qualsevol cas, jo no he fet una altra cosa...

Oriol Amorós i March

Jo he fet de portaveu en dues comissions: en una es va fer això, en una altra no.

El president

Senyor Oriol, jo no vull fer un diàleg ara, en aquest moment, ni amb vostè ni amb cap portaveu. Simplement em limito a explicitar el que diu el Reglament. I si el que diu el Reglament és incorrecte, doncs, ja saben el que han de fer: una proposta per a la seva modificació. A partir d'aquí, home, jo espero del bon criteri, lògicament, de l'economia de l'administració del temps..., perquè cada grup utilitzi, en definitiva el que li dóna de si el Reglament.

Bé, sense més consideracions passem a l'exposició per part del senyor conseller, per un temps màxim de trenta minuts. Té la paraula, senyor conseller.

El conseller d'Interior (Felip Puig i Godes)

Moltes gràcies, senyor president. Moltes gràcies, senyores diputades, senyors diputats. En coherència amb l'austeritat pressupostària, estic convençut que també l'austeritat dialèctica del grup que dóna suport al Govern, sense prejutjar, evidentment, doncs, el seu marge de maniobra, encaixarà bastant bé amb les inquietuds del portaveu del Grup d'Esquerra Republicana. N'estic convençut. Si més no, el senyor Guinó m'ha fet en aquest sentit una observació.

(L'exposició de l'orador és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Bé, doncs, moltes gràcies per la seva atenció, i intentaré donar pas, al més sintèticament possible... També per la migradesa i la poca exuberància dels pressupostos segur que haurem de ser molt ajustats també en el temps, no?

Aquest pressupost que presento s'ha elaborat d'acord amb els criteris generals dels pressupostos de la Generalitat –no podia ser menys– i s'ha basat en els principis d'austeritat, de prioritat per a la despesa social, credibilitat i coresponsabilitat. És evident que estem davant de la segona fase d'un pla d'ajust molt dur per garantir la solvència institucional de la Generalitat i de les seves finances.

Vull recordar que el Govern es va fixar, ja a l'inici, un període de dos anys –2011 vençut i 2012 encençant-lo– per poder restablir l'equilibri pressupostari, i perquè l'ajustament en un sol any hauria alterat clarament el nucli dels serveis essencials del nostre estat del benestar. En aquest sentit, aquest any –aquest exercici– l'hem de veure com un any de continuïtat amb relació a l'any 2011, en el sentit que el pressupost té el mateix objectiu de consolidació pressupostària a mitjà termini.

Ara bé, si l'any 2011 l'ajust es va aplicar principalment sobre despesa, aquest any l'ajust també es fa tant per la via dels ingressos com de les despeses. Això és el que comporta que la disminució de les despeses sigui inferior –en aquest cas relativament– a la de l'any 2011. Mentre l'any passat presentàvem un pressupost amb una disminució del 7,6 per cent, aquest any el pressupost del Departament d'Interior té una disminució d'un 4,6. Aquesta reducció de despeses de menor

magnitud permet no posar en risc el nucli essencial dels serveis que presta el departament i continuar garantint el manteniment dels principals eixos de les actuacions que configuren les polítiques de seguretat i d'emergències.

Malgrat que algunes partides del pressupost del departament –no puc, evidentment, doncs, obviar-ho– tenen una consignació que disminueix més que aquest 4,6 per cent general, està previst que s'apliquin determinades mesures de contenció amb caràcter general a la Llei de pressupostos –de contenció de la despesa en matèria de personal–, que en virtut de les disposicions addicionals d'aquest mateix projecte de llei implicaran una deducció d'importos corresponents bàsicament a capítol I que revertirà en un increment del conjunt de la resta de partides del pressupost, i per tant a la seva compensació.

Tot i així, hem hagut de fer un esforç addicional d'austeritat per optimitzar determinats recursos que impliquen una despesa intensiva, en capítols o en partides aplicades, evidentment, a equipament, a mitjans que utilitzen els serveis operatius, o també en l'àmbit de les telecomunicacions.

Les xifres globals del departament passen d'un pressupost consolidat de l'any 2011 de 1.300 milions d'euros a 1.240, amb una disminució relativa del 4,7, mentre que amb una visió estricta del pressupost del departament, sense els seus organismes autònoms –en aquest cas Servei Català de Trànsit, Institut de Seguretat Pública i el Centre de Gestió de les Trucades d'Urgència del 112–, significaria una reducció de 1.203 milions l'any 2011 a 1.147 l'any 2012. Per tant, amb una disminució del 4,6.

En aquest sentit, recordar que aquest és un departament fortament intensiu en remuneracions de personal, per la seva estructura òbviament corporativa, on el 88 i mig per cent de la despesa es concentra en capítol I, mentre que la resta dels capítols acumulen escassament aquest 11 i mig per cent restant. Per tant, l'elevat pes d'aquestes despeses de personal condiciona el pressupost, de manera que concentrem en la resta de capítols els ajustaments més significatius.

Pel que fa al capítol I, la base sobre la qual es calculen les deduccions en matèria de despeses de personal s'incrementa malgrat tot en 23 milions d'euros, com a conseqüència, en definitiva, de la incorporació que s'ha produït al llarg del darrer any de 775 mossos de la vint-i-quatrena promoció, dels 600 aspirants que ja estan a l'escola, en aquests moments, formant-se –de la futura vint-i-cinquena promoció–, així com també de la incorporació, l'any passat, del 177 bombers funcionaris, que van significar també un increment en capítol I. És, per tant, doncs, un capítol que creix, com a conseqüència de la incorporació dels nous efectius que es va produir al llarg de l'any 2011.

D'altra banda, però, la despesa també té mesures de contenció, en aquest cas en el capítol I. Es redueixen aproximadament un 16 per cent les partides destinades a hores extres i s'ajusta també la despesa de personal temporal en la campanya forestal, amb la previsió que arbitrem mesures també de plans d'ocupació per

tal de poder continuar completant els recursos per a les campanyes d'estiu.

Com he dit abans, la resta de capítols, més enllà del capítol I, representa un 11,5 per cent del pressupost, que en aquest moment, i a l'espera de l'aplicació de les despeses que siguin conseqüència de l'estalvi que es produirà en el capítol I, doncs, sumen 131 milions d'euros. L'aplicació de mesures de contenció de la despesa en matèria de personal, com he dit abans, revertirà en el capítol II, bàsicament, capítol IV i capítol VI. I per tant, doncs, garantirem un nivell homologable de despesa amb el de l'exercici anterior.

Tot i això, però, hem començat ja a aplicar aquest any, i continuarem aplicant-lo aquest any 2012, algun conjunt de mesures, entre les quals voldria destacar: mesures de reorganització i reestructuració de diferents serveis –i per tant també això té una conseqüència en les distribucions de les càrregues de treball–; una optimització dels recursos existents –i és cert que durant l'any 2011 alguns rèntings, per exemple, alguns contractes de rènting de determinat parc mòbil, doncs, no es van renovar, sense que això representés ni hagi representat cap manca d'operativitat en els serveis previstos–; també s'ha previst l'optimització dels mitjans aeris dels diferents cossos operatius que al llarg de l'any 2012 tindran evidentment una redistribució, una reorganització, una millor gestió dels recursos; esperem també una homogeneïtzació d'aparells i operativitat comuna a nivell de tot el departament –Mossos, Bombers, Servei Català de Trànsit–, que ens permetrà també una reducció i un estalvi en la despesa global; continuarem aplicant mesures d'estalvi en consums, en generació d'eficiències i en economia d'escales; revisarem contractes i refinançarem inversions, i en definitiva intentarem ajustar-nos en aquest entorn pressupostari, evidentment dur però obligat en el context en el qual el Govern es troba.

Sense voler ser exhaustiu, el pressupost del Departament d'Interior per a les diferents unitats orgàniques, doncs, té unes disminucions amb pesos relatius diferents, i s'aplica una distribució o una disminució del pressupost per unitats directives, com veuen, amb pesos diferents, amb menor incidència en les unitats orgàniques que lideren els cossos operatius de policia i de bombers, i amb major repercussió en els òrgans de serveis centrals o de serveis més administratius i menys operatius.

També alguns ajustos, com he dit abans, en els òrgans autònoms –a les entitats autònomes i entitats de dret públic que..., com he dit, el 112, el Servei Català de Trànsit i l'Institut de Seguretat Pública–, que en el seu conjunt tenen una disminució relativa del 3,8 per cent: amb una disminució més forta en el Servei Català de Trànsit; en canvi, amb una continuïtat –i per tant estabilitat– tant a l'institut com en el 112.

Algunes de les actuacions que aquest pressupost ens permetrà mantenir i impulsar continuaran en la línia del que ja hem iniciat l'any 2011. Impulsarem una segona fase de reestructuració dels centres directius del departament, on ja hem completat una reestructuració organitzativa i logística del Cos de la Policia, a expen-

ses encara d'acabar de fer una reorganització administrativa de la resta de la Direcció General de la Policia. També estem preparant una reestructuració tant operativa com de suport administratiu de la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments, així com també de l'Institut de Seguretat Pública.

Aquestes reestructuracions tenen un doble objectiu: en primer lloc, adaptar des d'un punt de vista funcional aquestes estructures als nous reptes i als nous propòsits del Govern, i finalment també racionalitzar el conjunt d'òrgans d'aquests centres directius.

Continuarem consolidant un nou model de gestió de les tecnologies d'informació i de comunicació de la Generalitat, conjuntament..., i liderat pel CTTI, que volem i que creiem que aportarà eficiències significatives en la gestió de projectes tecnològics referits a diferents àmbits competencials.

Tenim la previsió, òbviament pressupostada, d'incorporar els sis-cents nous mossos d'esquadra d'aquesta darrera promoció que s'estan formant, i que per tant, doncs, a partir del mes de juny, juliol, passaran a incorporar-se a la plantilla definitiva del cos.

També, dins de la Comissaria General d'Investigació Criminal, impulsarem una nova unitat especialitzada en delictes econòmics. Reforçarem la Unitat Central de Delictes Informàtics, per afrontar tot el que fa referència a les amenaces tecnològiques. Continuarem amb el projecte d'anar dotant els vehicles policials amb ordinadors embarcats. I tenim, dins la migradesa de les inversions previstes, la previsió de la construcció de la comissaria de Salt, així com l'inici, al llarg d'aquest any, de la nova comissaria a l'Ametlla de Mar.

Pel que fa a la Direcció General de Bombers, estem elaborant el nou pla director dels Bombers de la Generalitat per dimensionar els recursos humans i materials futurs necessaris, així com la seva distribució en el territori atenent paràmetres estrictament operatius. Implementarem el nou model de gestió sobre una regió única per homogeneïtzar els processos operatius i continuarem desenvolupant un sistema d'informació de la gestió dels recursos en tot l'àmbit de la direcció general i de les diferents regions en les quals està organitzada. I en el cas de les inversions continuarem les obres de reforma i ampliació del parc de bombers, en construcció ja, de Guardiola de Berguedà i esperem iniciar les obres del nou parc de bombers d'Olot.

Pel que fa a Protecció Civil, reforçarem l'operativa del centre de coordinació operativa de Catalunya, el Cecat, com a màxim referent de coordinació de les emergències, incrementant la seva capacitat de resposta i potenciant la funcionalitat dels diferents sistemes d'informació, que també són objecte d'una inversió tecnològica important. Implantarem una plataforma tecnològica de suport als municipis amb una aplicació per a la gestió de la protecció civil a nivell local. Volem continuar el procés d'integració dels diferents àmbits operatius i funcionals en el 112 i en el Cecat, per millorar la coordinació i resolució de les emergències del país. I continuarem fent campanyes d'informació, de sensibilització, de seguretat, d'autoprotecció en diferents àmbits socials, institucionals i territorials.

D'acord amb el que marca la legislació vigent a Catalunya, la Direcció General d'Administració de Seguretat elaborarà, i la portarem a l'aprovació, la revisió del Pla general de seguretat de Catalunya per a aquest binomi 2012-2013, com a marc de referència per desenvolupar les diferents polítiques de seguretat, així com, després de la fase inicial d'implantació, amb caràcter pilot, del Pla de seguretat i atenció a les víctimes de violència masculista i domèstica, aquest any 2012 serà l'any de la implantació global, regional, territorial definitiva, que ja s'ha iniciat en les diferents regions del país i que serà operatiu en els propers mesos.

Continuarem realitzant l'Enquesta de seguretat pública de Catalunya i procedirem, com hi hem donat un impuls important en els darrers mesos, a anar integrant cada vegada més institucions locals en el programari de gestió coordinada del Sipcat, el Servei d'Informació Policial de Catalunya, amb les policies locals –avui ja amb més de cinquanta-dos municipis adherits–, i a la xarxa de comunicacions Rescat –avui ja amb més de setanta-cinc municipis incorporats.

Estem treballant en un nou sistema d'informació i de transmissió de dades amb diferents entitats i corporacions privades que realitzen activitats que tenen rellevància i conseqüència en l'àmbit de la seguretat ciutadana: l'àmbit hotelier, l'àmbit del negoci de joies i de compravenda d'or, l'àmbit de la gestió de residus de metalls... En definitiva, en tots aquells àmbits en els quals l'obligació de comunicació de transaccions, d'intercanvi i, evidentment, d'informació relativa a la seguretat cal, i tindrem una nova aplicació des d'un punt de vista tecnològic molt més operatiu.

Estem, també, revisant diferents marcs legislatius, entre els quals destaca la revisió de la Llei d'espectacles públics i activitats recreatives, que també serà objecte d'atenció parlamentària en el seu moment.

Pel que fa al Servei Català de Trànsit, amb una previsió d'un cert lleuger decrement en la previsió d'ingressos –d'acord, d'una banda, amb els millors hàbits de conducció i, d'altra, amb la permanent adequació del mapa de radars–, intentarem continuar desplegant, d'una banda, els projectes de gestió de la velocitat variable, amb un calendari més compassat i amb una revisió a la baixa del volum d'inversions que hi havia previst inicialment, així com també estudiarem la instal·lació i posada en marxa de controls de velocitat mitjana per trams, seguint ja la prova pilot que ha estat en funcionament al túnel de Viella en els darrers mesos. I ja està en fase de contractació la instal·lació d'un nou sistema de circuit tancat de televisió per gestionar el trànsit en el tram de la C-16 entre Berga i el túnel del Cadí.

Ja s'ha iniciat al llarg d'aquest any 2011, i per tant l'any 2012 impulsarem definitivament el funcionament del Servei d'Informació i Atenció a les Víctimes d'accidents de Trànsit. I també, en el marc del Pla de seguretat viària aprovat, estem elaborant estudis al voltant de la sinistralitat, ja amb una visió més especialitzada i específica: l'accidentalitat a les interseccions, els vehicles de dues rodes, les motos, on tenim encara un problema d'elevada mortalitat.

Continuarem desplegant el programa de la xarxa d'«Educació per a la mobilitat segura» i estem estudiant un nou procediment per a la tramitació d'autoritzacions de circulació de transports especials, incorporat en el projecte de finestra única.

Vaig acabant. Pel que fa a l'Institut de la Seguretat Pública, es mantenen les previsions pressupostàries, amb caràcter estable, per garantir la formació. La formació..., tant de la formació bàsica dels nous efectius de policia local i, si és el cas, de mossos d'esquadra, però també adaptant-nos des d'un punt de vista organitzatiu a la recuperació del concepte, sota el paraigua de l'institut: de l'Escola de Policia i de l'Escola de Bombers i Seguretat Civil. Continuarem desenvolupant un important nombre de cursos presencials i semipresencials i impulsarem d'una manera definitiva, també, la formació virtual, a distància, amb la implantació d'un campus virtual per a la formació en seguretat. Estem, evidentment, potenciant nous continguts, nous cursos, també formació en llengües, per tal, doncs, d'adaptar l'institut als requeriments de futur de l'especialització dels nostres professionals de seguretat.

I m'avanço –no ho veuran en la transparència, o en aquest powerpoint–: mantinc encara, malgrat les limitacions que amb caràcter genèric imposa el Reial decret de mesures aprovat pel Govern central i la limitació que preveu la Llei de pressupostos que està en aquests moments en tràmit, la perspectiva que en funció de la decisió última d'aquest Parlament el Govern pugui, malgrat la congelació genèrica de les convocatòries d'oferta d'ocupació..., la revisió d'una promoció de nous mossos d'esquadra i també la possibilitat d'una promoció de nous bombers. Tot això dependrà, evidentment, dels tràmits que aquest Parlament encara té sota la seva responsabilitat impulsar.

Finalment, pel que fa al 112, mantenim estables els recursos destinats en el Centre d'Atenció i Gestió de les Trucades d'Urgència. I garantim la resposta d'aquest mecanisme, al mateix temps que continuarem, d'una banda, a nivell organitzatiu intern, fent el traspàs gradual entre el centre de Zona Franca al centre de Reus, per equilibrar ambdós recursos. I finalment, doncs, estem revisant amb profunditat no només l'arbre d'incidències, sinó que també continuem el procés d'integració de diferents cossos operatius en aquest sistema de gestió unificada de trucades d'emergència. Estem també procedint a l'elaboració més específica de cartografia, des d'un punt de vista de la cobertura del 112 a tot el territori, per tal també de garantir la màxima informació, en aquest cas, a tots els ciutadans i a tots els agents operatius.

Bàsicament aquesta visió sintètica és la visió pressupostària del departament, en el qual el que sí que tenim molt clar és el compromís que –i, si més no, les dades presentades, des d'un punt de vista de seguretat i de l'evolució de la delinqüència al país, que varem tenir oportunitat de presentar, doncs, aquesta darrera setmana, i també la perspectiva i els indicadors que tenim en altres àmbits...– continuarem garantint el model de seguretat propi de Catalunya i també el nivell de resposta que a nivell institucional i a nivell so-

cial requereixen els moments difícils i complicats en els quals estem vivint.

Moltes gràcies per la seva atenció, president. I he acabat aquesta primera intervenció.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Abans de donar la paraula als portaveus, donar la benvinguda al senyor Jordi Roca Mas, que a partir d'avui s'incorpora a aquesta comissió en la seva condició de portaveu del Partit Popular, i a la vegada també agrair al senyor Pere Calbó la seva col·laboració amb aquesta Mesa durant el temps en què ha exercit la responsabilitat de portaveu en nom del Partit Popular.

Dit això, continuem, per tant. I ara procediríem al torn dels grups parlamentaris que han presentat esmena a la totalitat. Correspon en primer lloc la paraula al senyor Joaquim Llana, en nom del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula per un temps màxim de quinze minuts.

Joaquim Llana i Cortina

Gràcies, president. Gràcies, honorable conseller, per la seva explicació del pressupost de l'any 2012 del Departament d'Interior. I agrair-li també la presència al secretari general del departament i a tots els membres de l'equip. I si m'ho permet, president, em sumo a les seves paraules de benvinguda al nou representant del Partit Popular, i no sé si el... (*Veus de fons.*) Ja he acabat, president? (*Rialles.*) Molt bé. M'afegeixo a les seves paraules. Agrair-li també al senyor Calbó el temps que ha estat a la comissió.

Bé, conseller, uns pressupostos que el nostre grup s'ha vist obligat a presentar-hi una esmena a la totalitat. I ho hem fet des de l'absolut convenciment que aquests pressupostos posen en perill el dret a la seguretat. En la meua intervenció exposaré els motius tant de fons com de forma, tant per les qüestions generals com per les qüestions més concretes i les actuacions més concretes, però sobretot per aquelles coses que, tot i saber-les, no estan reflectides en el pressupost. Que li he de dir que amb la seva explicació avui ens ha esvaït alguna ombra de dubte.

Com definiria aquests pressupostos? Com un exercici comptable mediocre, per passar el tràmit, amb tocs de frivolitat. Un govern que diu que tot està malament es permet el luxe de no tenir pressupost fins ben entrat l'any. Això en situacions normals, en el decurs de les diferents legislatures d'aquesta cambra parlamentària, no havia passat mai. Hi insisteixo: en situacions normals no havia passat mai.

I el més greu és que vostès han fet això al·legant que si esperàvem podríem tenir unes millors previsions. Estem davant d'un pressupost igual que el de l'any passat, ressignat contra la crisi, contra la lluita de l'atur, que oblida els estímuls a l'economia productiva, que a més a més és insolidari i que fa el mateix que l'any passat: una doble retallada. Fa regals als que més tenen i exigeix més sacrificis al conjunt de la pobla-

ció, i de manera molt especial als que més pateixen la crisi.

Un pressupost envoltat d'un dramatisme que qualificaria de frívol, que només fa que tirar pedres sobre la nostra pròpia teulada. Quina confiança podem inspirar en els teòrics inversors estrangers si fem el numeret de fer veure que no podem pagar els sous dels nostres funcionaris, o el molt honorable president, dia rere dia, s'atreveix a comparar-nos amb Grècia, quan vostès saben que el nostre dèficit no té absolutament res a veure amb el grec? Parlem d'un 19 per cent respecte al PIB, a Catalunya..., a un 550 per cent respecte al PIB de Grècia. I curiosament són dos països amb un PIB similar: 200 i 230.000 milions d'euros.

Pel que fa a les teòriques previsions, no inclouen el detall del paquet de mesures de la retallada de sous i salaris als funcionaris públics. I en el cas del seu departament és un 90 per cent dels 1.100 milions. No incloure aquesta previsió, quan vostès ho van anunciant a tort i a dret –i al soroll em remeto, al soroll que sentim aquí, al carrer–, escolti'm, no és massa seriós.

Fan previsions d'ingressos poc rigoroses. Quan les van preveure, el darrer trimestre de l'any passat, era una cosa i avui tots sabem que aquestes previsions són inassumibles. Ho ha dit tothom, absolutament tothom. Contenen un import d'ingressos per venda de patrimoni absolutament desmesurat. 2011: preveiem 200 milions i en canvi no hi arribem; aquest any, 900.

Dificulten enormement la comparativa amb pressupostos de l'any anterior pel canvi de programes, pel canvi de partides, que no sabem..., costa molt orientar-se. I hi ha un increment de tot tipus de taxa que quan el ciutadà s'aclearixi... Cada cosa que fem de manera habitual, canvia la taxa, canvia el criteri de la taxa, canvia l'import de la taxa, i tot el que vostès volien fer amb la llei òmnibus, l'impacte que tindrà sobre el funcionament de l'Administració..., aquest canvi globalitzat de taxes ens generarà molts problemes.

Entrant en el Departament d'Interior, dir-li que en l'aspecte quantitatiu no li podem dir re. No li podem dir re, conseller, amb aquesta reducció del 4,6 per cent. Som conscients del moment econòmic en el qual vivim i, a diferència del que feien vostès a l'oposició, no li demanarem cap cosa impossible. Però sí que li demanarem responsabilitat. No els podem dir res contra l'austeritat, ni contra l'estalvi, ni contra la millor eficiència dels instruments públics. El problema no és l'austeritat, sinó que és l'ús que en fan; el problema no és l'import o el muntant del pressupost d'Interior, ni la reducció, el problema és com ho administren.

El pressupost és una prova més que evidència que parlem un llenguatge diferent. Vostès quan parlen de «despesa social» ho fan com si fos la gran càrrega de les finances de Catalunya, i nosaltres quan parlem ho fem d'«inversions socials». Per nosaltres, la salut, l'educació, l'atenció als infants i a la nostra gent gran, la lluita contra la violència masclista i la seguretat, entre d'altres, són una inversió que ens portarà molta més cohesió social i que, en definitiva, a la llarga, ens farà estalviar diners.

Vostè ens parla d'unes prioritats del pressupost, en el powerpoint que pretén ser un resum. Una, millorar la seguretat de les persones; dos, impulsar les polítiques de protecció civil; tres, reduir els morts i els ferits greus en accidents de trànsit. Una mostra més que evident que aquest pressupost és un tràmit, o que per al Govern és un tràmit, és que no lliguen ni els objectius prioritaris..., amb les accions prioritàries que seguidament vostè anuncia. Miri, encara hi és a temps. Faci una prioritització dels seus objectius polítics seriosament, de la conselleria. Posi com a primer objectiu: «Lluita contra la violència masclista.» És un problema greu. Apliqui mesures concretes, i desplegui un pla, i doti'l pressupostàriament. És una urgència. I a les proves em remeto: vint dies de gener han estat suficients perquè hi hagi més de la meitat de les víctimes que en tot l'any anterior.

Escolti'm, si no tenia clar que aquest pressupost era una manera de joc, anava a dir, de *trileros*... No és exacte, seria incorrecte, però és una mena de «posem-ho per complir l'expedient». És el que vostè ha explicat avui. Moltes de les coses que vostè ha explicat avui és impossible trobar-les. O ja m'ho explicaran: haurem de fer una classe o un curset intensiu per trobar les coses que vostè ha anunciat en el pressupost.

El seu primer objectiu, «millorar la seguretat de les persones». Li contestaven els sindicats de mossos l'altre dia: «Sindicats de mossos auguren un augment dels delictes per retallades.» I afegien que demanaven que l'Administració no pugui mentir a la ciutadania i accepti les seves responsabilitats. Textual, ho lleigeixo: «Que l'Administració no pugui mentir a la ciutadania i accepti les seves responsabilitats. Per tant, tots els sindicats us proposem les següents consignes: una estrebada no és un furt, un furt no és una pèrdua, un robatori en un interior de domicili no són danys, un robatori en interior de vehicle no és una falta de danys. Tipifiqueu conforme al Codi penal», han demanat els sindicats de policies.

El dia 24 o 25 es presentaven les estadístiques de l'any 2011. Vostè es mostrava raonablement satisfet pels números absoluts. Però la realitat és que els delictes, fins i tot després d'aquest maquillatge a què es referien els mossos, són més greus. Els robatoris amb força a les empreses augmenten un 53 per cent; els furtos, un 8,6; les estafes, un 9 per cent, i els delictes amb lesions, un 5,3. Totes les xifres, així com els advertiments dels mateixos mossos, ens diuen que no podem abaixar la guàrdia, i vostè l'està abaixant. Prova d'allò és que no tenim –o «sí, però no», al final ens ha dit– nous aspirants a mossos que s'incorporaran a l'escola aquest any. N'hi haurà o no n'hi haurà, sí però no, depèn, de qui depèn... Ja ens ho ha dit, que depèn. Ja ho veurem, no? (*Veus de fons.*) Escolti'm, vostè ha anat dient que ja ho veuríem. El seu secretari general ha estat rotund amb les explicacions que ha fet als diferents col·lectius, inclosos els mateixos Mossos d'Esquadra: supressió de l'oferta pública d'ocupació. «Supressió» vol dir no «sí, però no», vol dir «supressió». I això està escrit, eh?, li ho podria ensenyar. (*Veus de fons.*) Era un powerpoint que és seu, secretari general, no és pas meu.

Fins i tot podríem arribar a entendre que temporalment es congelessin les plantilles, però de cap manera el que vostès estan fent amb les condicions laborals de la nostra policia i amb els mitjans, des de vehicles fins a equips. No és veritat que el problema dels mossos sigui només una qüestió de reivindicació salarial. Vostès estan fent aquesta demagogia. Hi ha quatre dades d'aquest pressupost que avalen tot el que estem dient. La caiguda de prop d'un 40 per cent de la partida de combustible. Vostè ens va dir que trauria els mossos i les mosses de les comissaries, que no volia que fessin papers, que anessin a patrullar. Què patrullaran? A peu, si hi ha més mossos i la meitat del carburant? O és que eren molt poc eficients els vehicles que teníem? Si mirem la partida destinada a vehicles, no ens queda cap dubte: passem de 21 milions d'euros a 7. Què vol dir això? Tots sabem el que és un rènting, i que aquesta davallada significa que no renovarem –que no renovarem– el nostre parc de vehicles, i que en un o dos anys haurem de gastar molt més en manteniment i ens quedarem amb una flota de vehicles obsoleta. Aquesta música em sona. Recorda els «egipcis» dels bombers, de fa vuit o nou anys? Se'n recorda? Ens acabarà passant el mateix.

És veritat, conseller, que amb la que li està caient vostè té la prioritat de canviar l'uniforme dels Mossos? És cert? Contra el seu criteri i el que diu el sentit comú. És a dir, és cert que vostè vol canviar l'uniforme dels Mossos? Hi ha hagut algun concurs per licitar el nou equipament? O, si no n'hi ha hagut, de concurs, a quina o quines empreses s'han encomanat o s'ha adjudicat? Perquè per la xarxa corren moltes coses de les quals li he de dir que més enllà d'això no en tinc cap constància, però sí que ens agradaria que ens ho aclarís.

Els mossos li demanen a crits que es deixi de romanços i que els doti dels elements de seguretat del tot necessaris: armilles antibales, guants antitall i antipunxada. Per cert, en la mateixa línia que el que li dic que passava amb els vehicles, ja està passant amb les armilles. Les armilles d'ús comunitari jo no sabia que caducaven, però estan caducades des de desembre de 2010, fa dos anys.

Bé, senyor Puig, quan vostè va arribar a la conselleria es va dedicar a tocar l'esquena als mossos, a dir-los: «Jo sí que us entenc.» Miri, ni calia que els toqués tant l'esquena aleshores ni ara cal que els toqui tantes coses, que està arribant a tocar-los jo crec que la dignitat: reducció de l'import del complement específic –és a dir, el salari–; suspensió de la percepció del complement de productivitat, de l'aportació al pla de pensions, dels ajuts al menjar fins i tot quan estan desplaçats i en determinades missions; reducció dels dies d'assumpes propis; suspensió de pràcticament tots els acords sindicals. Això són exigències de l'austeritat? Em sembla que no. I tot, sense pactar-ho. I a les proves, hi insisteixo, a les proves em remeto.

Podria continuar, però hi ha d'altres partides que ens preocupen. Ha deixat el que nosaltres enteníem que era la partida de formació sense partida. Passem d'una partida d'11 milions i mig el 2011 a 355.000 euros el 2012; ja ens ho explicarà. I la seva gran aportació –això sí

que li ho he de reconèixer— al pressupost és una partida que es va repetir en totes les direccions generals i en cada organisme amb unes quantitats que, tenint en compte que a la seva conselleria el capítol I s'emporta el 90 per cent... És a dir, de 100 i pocs milions per a altres qüestions, 20 o més de 20 es dediquen a «altres despeses». La seva gran aportació. Escolti'm, «altres despeses» jo ho entendria com imprevistos, però dedicar la gran..., és a dir, treure partides de tot arreu i posar un tipus genèric, escolti'm, vostè..., ens poden explicar el que vulguin, però no fa, no té massa bona pinta.

El nostre grup ha presentat un conjunt d'esmenes, totes elles assumibles, totes elles basades en qüestions que hem aprovat en aquesta comissió o en el mateix plenari del Parlament, i la major part d'elles aprovades per la unanimitat dels grups. Jo crec que hem de continuar invertint en seguretat. Si ens parem, no solament ens parem sinó que ens retardem. I quan dic «invertir», evidentment en el context en què estem, però sobretot dotant tant els policies, tant els bombers..., de tots aquells instruments que els permetin fer amb dignitat la seva feina, renovant els equipaments, renovant materials, evitant que això es quedi obsolet.

I, bé, tenia dubtes respecte a alguna de les inversions. La veritat és que amb el que destina a inversions, com a molt..., m'agradaria que ens expliqués quina actuació farà cara a direcció general. A la de Policia ja ens ho ha explicat: farem la comissaria de Salt. Al·leluia, al·leluia, ja seria hora. Com quedaran les altres comissaries, també, amb les quals hi ha un compromís, com la de Sant Martí, o com la de la Jonquera?

Vostè ens parlava que el seu objectiu és reduir la mortalitat per accidents de trànsit. Fantàstic. Però amb les mesures que proposa... «No, farem un programa d'atenció a l'afectat o al familiar.» Li ho hem demanat en més d'una ocasió, en propostes de resolució —li ho hem demanat des d'aquí, des del plenari—: escolti, faci un pla integral per abordar els anomenats «punts negres», els punts amb més sinistralitat de la xarxa catalana. Perfectament identificats, no només amb senyalització sinó amb l'obra corresponent per part del Departament de Política Territorial.

Les inversions: un gran dubte. Entenem que es poguessin congelar. No li dic pas que no, conseller, però sí que m'agradaria conèixer la prioritat.

Plans de seguretat locals. Escolti'm, a Catalunya hi ha més de nou-cents municipis. Si en fem deu l'any, d'aquí a noranta anys haurem acabat. No anem bé, en aquest sentit, eh?

Jo crec que, en resum, conseller, no trobem prioritats reals. No ens importa tant la retallada, que la veiem com una qüestió necessària, com la manera que gestionen el pressupost i totes aquelles qüestions que vostès consideren prioritàries i que ni ens ha explicat ni estan reflectides en el pressupost, com el canvi dels uniformes dels Mossos o com d'altres qüestions.

Creiem que aquests pressupostos, i li ho dic molt seriosament, són una amenaça per al dret a la seguretat. Repensi-se'ls —encara hi som a temps—, canviï priori-

tats, faci alguna cosa clara i contundent per a la lluita contra la violència masclista. I, escolti'm, parli amb els mossos —parli amb els mossos—, que es queixen que no hi parlen, que vostès només imposen.

Gràcies, conseller. En tot cas, en el torn —en el segon torn— em dedicaré a explicar quines han estat les nostres esmenes i amb quin criteri estan fetes.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Llena. A continuació té la paraula el senyor Jaume Bosch en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, president. Gràcies i benvingut, conseller, secretari general, la resta de l'equip. Conseller Puig, vostè ja fa més d'un any que és al capdavant de la conselleria i avui ens presenta el seu segon pressupost, amb el qual arribarà a la meitat del seu mandat.

I l'any transcorregut i el pressupost presentat ens permeten fer la crònica del seu fracàs: dels seus cinc fracassos, tres concretats l'any 2011 i dos més definits en aquest nou pressupost. Primer fracàs: el conseller, a l'inici de la legislatura, va declarar que volia actuar «al límit de la legalitat». Ja en tenim algunes conseqüències directes. El director general de la Policia, una peça clau del departament, imputat per la justícia. Ahir va declarar davant del jutge.

A més, el seu departament ha protagonitzat tres episodis lamentables amb repercussions internacionals: plaça Catalunya, el maig; fets del Parlament, el juny; fets de la Ciutat de la Justícia, l'octubre. Aquests episodis reflecteixen la incapacitat del conseller per entendre la complexitat d'una política de seguretat en temps de mobilitzacions i conflictes socials.

Per això demanem novament la intervenció del president de la Generalitat perquè impulsi una roda de contactes amb tots els grups parlamentaris, i la convocatòria del Consell de Seguretat de Catalunya i del Consell de la Policia per intentar definir la política de seguretat en temps de crisi econòmica amb els agents socials i amb els mateixos policies.

I alhora ens trobem davant l'escàndol d'una nova proposta de regulació del Comitè d'Ètica Policial, descafeïnat i sense atribucions, i Catalunya fa un any que es troba sense comitè d'ètica i sense codi d'ètica policial.

Segon fracàs: el del discurs contundent per millorar la seguretat enfront de la suposada permissivitat d'etapes anteriors. Registrem un fracàs més que preocupant pel que fa a la lluita contra la violència masclista. Cinc dones mortes en el que ha passat de gener, i una mort més que s'està investigant. En menys d'un mes, la meitat que en tot un any. L'explicació del Govern s'ha centrat en l'augment de les hores de convivència derivada de les festes nadalenques; ho va dir el senyor Cleries. Però els anys 2010 i 2011 no hi va haver cap dona morta durant el gener. Jo no puc afirmar que la supressió

del Programa contra la violència masclista hi tingui una relació directa. Però el conseller tampoc pot afirmar que la supressió del Programa contra la violència masclista no hi té cap relació. El departament s'ha de plantejar si els instruments de què disposa són els que ens calen després de suprimir el programa durant nou mesos i de diluir-lo ara dins d'un pla que priva la violència masclista d'un tractament específic que ha de tenir com a base la prevenció.

I la preocupació per la seguretat que el conseller volia reduir, com està? En l'àmbit urbà, el Baròmetre de Barcelona del mes de desembre indica que la inseguretat continua sent la primera –o la segona, segons es miri– preocupació de la ciutadania. I en l'àmbit rural, ens trobem patrulles de pagesos al Segrià que denuncien la manca d'efectius dels Mossos, amb titulars de diari com: «Sometent a Alcarràs», i amb una actuació contradictòria del departament. Titular del dia 20 de gener: «Els Mossos renyen l'alcalde i demanen que freni les patrulles nocturnes de pagesos.» Diaris de quatre dies després, del 24 de gener: «Arguments del delegat del Govern a Lleida, Ramon Farré, per permetre les patrulles.» Textual: «Si volen tenir cura de la seva seguretat i volen donar una volta per les seves finques, nosaltres no tenim res que objectar.» Error, conseller, error, perquè això és treure autoritat a la policia.

I si mirem les dades de criminalitat de l'any passat –vostè s'hi ha referit– es nota efectivament la bona tasca dels Mossos d'Esquadra, però alhora no podem ser triomfalistes. Li lleigeixo el resum de l'Agència Catalana de Notícies: «Les estrebades pugen un 30 per cent i els robatoris a les empreses un 50 per cent, tot i el lleuger descens dels delictes.» Que, per cert, han pujat en tres de les nou regions policials.

Tercer fracàs. S'ha acabat la idea molt estesa del suport dels sindicats de mossos i bombers al conseller Puig. S'havia volgut vendre la imatge que el conseller Puig sí que els entenia i els defensava, enfront de l'etapa anterior, però mai les mobilitzacions havien assolit la gravetat de les d'aquests dies. La plaça Sant Jaume plena de mossos i bombers que demanaven la dimissió del president de la Generalitat i deien que amb la seguretat no es juga. Comissaries ocupades, mossos tallant la Diagonal, suposades o no vagues de zel. Una proposta massiva que inclou la crítica al conseller per no donar la cara en negociacions que són decisives.

S'han utilitzat formes de protesta equivocada, que nosaltres critiquem, com la negativa a utilitzar el català, preconitzada per alguns sindicats i no compartida per molts o la majoria dels mossos. Nosaltres pensem que mostren que hi ha sindicats policials que no entenen la raó de ser de la Policia de Catalunya, però són els mateixos sindicats que Convergència i Unió va aplaudir i animar quan criticaven el conseller Saura; els mateixos que Convergència i Unió instrumentalitzava i portava cada dos per tres al Parlament; els mateixos que eren felicitats i encoratjats per determinats mitjans que ara s'escandalitzen per les formes de protesta. Fa dos anys eren bons, i ara resulta que són dolents.

Ja li ho van dir fa uns mesos, conseller: l'enamorament amb els sindicats durarà el que triguin a concretar-se les retallades. Ja s'han concretat, i ara els sindicats denuncien els copets a l'esquena del conseller, mentre els deixa sense mitjans per actuar i els empitjora les condicions de treball. I més enllà de les formes de protesta, els treballadors i treballadores del Departament d'Interior tenen raó: les retallades afecten els seus drets, però també el dret de la ciutadania a disposar d'un sistema de seguretat pública eficient.

Però els pressupostos del 2012 són l'expressió del quart i cinquè fracàs. S'ha fet palès en la seva intervenció: cap menció al context social –no el de retallades: cap menció al context social–, ni als objectius i prioritats que haurien de ser la justificació d'aquests pressupostos. I anem, per tant, al quart fracàs, de credibilitat. La promesa de 500 nous mossos per al 2012. Se'n recorda, el que va prometre davant d'aquesta comissió, conseller, per justificar la rebaixa de 200 mossos en la promoció del 2011? Li ho lleigeixo. Vostè va dir: «En lloc d'agafar-ne 800, 400, 400 i 400, fem allò que se'n diu "aplanar": 600, 500, 500 i 400. Resultat: 2.000, igual.» Com queda, conseller, la seva credibilitat? On són els 500 mossos que vostè es va comprometre que tindríem aquest any? Al projecte de pressupost no hi és.

He vist que els seus socis del PP han anunciat una esmena que demana, com nosaltres, cinc-cents mossos per a aquest any. Potser Convergència i Unió i el Partit Popular, al pactar els pressupostos –aquesta jo suposo que és la seva esperança–, es veuran obligats a buscar una sortida transaccionada. Però si la promoció no és de cinc-cents, serà un fracàs del conseller. I un fracàs del PP, si li dóna suport.

Cinquè fracàs, el de la presumpta eficàcia que el conseller prometia. Ara hi ha menys patrulles, menys vehicles, menys recerca, menys formació, parcs de bombers sense guàrdia durant algunes festivitats, les dades de pagaments efectuats amb la targeta de crèdit del conseller d'Interior reproduïdes en un comunicat sindical... Un autèntic desastre.

I, alhora, el Departament d'Interior que passa als mitjans de comunicació especulacions sobre nous mitjans antiavalots –quan no hi ha cotxes patrulla per als Mossos o vehicles per als Bombers–, que anuncia càmeres als cascs dels policies, però cap pla per instal·lar càmeres als furgons que traslladen detinguts, tal com reclama el Síndic de Greuges. I la idea genial d'un canvi total d'uniformitat dels Mossos, quan la partida de vestuari, conseller, ha passat en dos anys de 209 euros per mosso a 68 euros per mosso, i els sindicats exigeixen armilles interiors. El meu grup ha entrat diverses preguntes per saber en quina fase es troba aquest acudit, del qual ens vàrem assabentar perquè el Departament d'Interior va informar alguns mitjans de comunicació amb una espècie de reportatge, com si fos allò la moda tardor-hivern o primavera-estiu.

Parlem ara de xifres concretes que justifiquen les nostres esmenes. El conseller Mas-Colell ens va recomanar durant el Ple de presentació dels pressupostos que analitzéssim conjuntament els del 2011 i el 2012, perquè són un tot. El conseller Colell no l'estima gai-

re, senyor Puig, perquè l'anàlisi dels dos pressupostos d'Interior i la comparació amb el 2010 és demolidor per a vostè.

Trànsit i seguretat viària: el pressupost del Servei Català de Trànsit baixa un 5 per cent. I això quan, malgrat que celebrem que hagi continuat el descens de morts per accidents de trànsit dels darrers anys, l'any 2011 ha registrat un augment superior al 25 per cent dels morts en accident de moto. I quan aquest mes de gener –no és representatiu, però és un senyal d'alarma– ens trobem davant dades molt preocupants com els sis morts d'aquest cap de setmana o l'increment dels morts que hi ha hagut durant el mes de gener, dels onze de l'any passat a setze aquest any. Davant d'aquests senyals d'alarma, la reducció de la inversió en seguretat viària a la meitat, de 12,7 milions a menys de 6 milions, és una temeritat.

Prevenició, extinció d'incendis i salvaments: del 2010 al 2012 baixa un 34 per cent, de 236 milions l'any 2010 a 155 milions aquest any. Se'n recorda, conseller, de les conclusions de la Comissió d'Investigació sobre l'Incendi d'Horta de Sant Joan?

Formació del personal de seguretat: baixa un 60 per cent. Recull l'impacte de la manca de convocatòries de Mossos i Bombers, però també baixa la recerca.

Protecció civil: baixa un 52 per cent. La tasca fonamental de prevenció i actuació davant catàstrofes veu reduït el seu pressupost a la meitat en dos anys –en dos anys–: de 26 milions l'any 2010 a 12 milions i mig aquest any. La manca de recursos qüestiona un model integral d'emergències que s'ha de basar en la planificació i en la prevenció. I alhora tornen a renunciar a mantenir el gravamen de protecció civil tal com estava el 2010, amb un potencial de recaptació de més de 30 milions d'euros.

Més exemples concrets preocupants. Bombers: conservació i reparació d'edificis, de 944.000 euros l'any 2011 a 393.000 l'any 2012; conservació i reparació de vehicles, de 2 milions i mig el 2011 a 975.000 euros el 2012; combustible dels vehicles, de 2 milions i mig el 2011 a 967.000 el 2012 –o preveuen una baixada brutal del preu del combustible o se suprimiran molts serveis, inevitablement–; vestuari –estic parlant constantment de Bombers, eh?–, de 3 milions el 2010 a 143.000 el 2012 –de 944 euros per bomber el 2010 a 47 euros per bomber l'any 2012–; queviures –el menjar que es porta als incendis–, de 160.000 euros el 2010 a 41.000 euros el 2012; comunicacions, d'1.817.000 el 2010 a 700.000 el 2012; transferència a bombers voluntaris, que havia de ser una gran prioritat, de 266.000 euros el 2010 a 6.875 euros el 2012 –no és una broma, és una reducció del 94 per cent.

Passem als Mossos: vestuari, de 3.322.000 euros el 2010 a 1 milió 200.000 el 2012 –on són les armilles?, i la roba per a la suposada o hipotètica nova promoció?–; neteja i sanejament, de 7 milions el 2010 a 3 milions el 2012 –quins serveis de neteja s'estan reduint, conseller?–; queviures –menjar per als detinguts–, de 518.000 euros el 2010 a 88.000 euros el 2012 –com afectarà això un dret bàsic dels detinguts?, o potser preveu que no hi haurà detinguts?–; comunica-

cions, de 6 milions i mig l'any 2010 a 5 milions l'any 2012.

Protecció Civil: difusió i campanyes –bàsic en la protecció civil per formar la població, no estem parlant de publicitat–, de 470.000 euros el 2010 a 64.000 euros el 2012 –i ens acaba vostè de parlar de noves campanyes de sensibilització, si fa una reducció del 85 per cent d'aquesta partida!–; transferències a corporacions locals, d'1 milió 44.000 euros el 2011 a 435.000 el 2012.

La veritat, conseller, és que les dades són esfereïdores. La conclusió és molt evident, conseller: n'hi ha hagut prou amb un any de gestió i dos pressupostos per posar en evidència el seu fracàs com a conseller d'Interior. Aquests pressupostos representen una suma de mancances que dibuixen un escenari de possible empitjorament de la seguretat a Catalunya. El Departament d'Interior presenta uns pressupostos retallats i alhora –i això segurament és el més greu– és incapaç de definir una política de seguretat en temps de crisi que compti amb el consens de la societat.

Gràcies, president.

El president

Moltes gràcies. A continuació té la paraula el senyor Oriol Amorós en representació d'Esquerra..., en nom d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Oriol Amorós i March

Gràcies, senyor president. Senyor conseller... Gràcies, conseller, per la seva exposició i també gràcies a tots els membres del seu equip que avui ens acompanyen.

Miri, voldria començar amb dues consideracions prèvies. La primera és que estem en els pressupostos de la meitat de la legislatura. Són els segons que tenim i, per tant, les prioritats del seu mandat i els projectes més importants del seu mandat ja haurien de ser visibles. Bé, només dir això. Vostè ja sap què ve a continuació. I és que projectes emblemàtics del seu mandat no n'hi ha, línies polítiques noves, aportacions noves en la política de seguretat d'aquest país tampoc n'hi han. Per tant, vostè, pel que sembla indicar de tot el que ha fet fins ara, acabarà una legislatura sense haver aportat gairebé res d'innovador i de millora a la nostra política de seguretat.

La segona consideració prèvia és de caràcter més polític, però em sembla que és important de fer. Vostès han tingut damunt de la taula una alternativa als seus pressupostos plantejada pel nostre grup parlamentari, Esquerra Republicana de Catalunya. I, per tant, el fet d'haver plantejat aquesta alternativa ens fa sentir legítims per poder fer algunes esmenes i algunes consideracions referides a la despesa. Evidentment, si un no parla d'ingressos no pot parlar d'afegir més despesa. Nosaltres hem plantejat una alternativa a les taxes lineals que graven a tothom per igual amb independència de quina és la seva renda –basades en unes noves taxes sobre els carburants, sobre l'aigua, sobre les medicines, sobre les taxes universitàries, sobre les taxes que ha anat vostè introduint també en l'àmbit del

seu departament que graven a tothom per igual–, nosaltres li hem plantejat una alternativa de replanteig de la fiscalitat, de buscar noves fórmules que ja estan explorades en països com Alemanya, com França, com el Regne Unit, gens sospitosos de fer propostes extremadament radicals..., sinó coses tastades, propostes d'ingressos que no frenin el consum i que no congelin, que no castiguin encara més la nostra economia.

Però sobretot la nostra alternativa té també un caràcter polític important. Miri, en el que estem discutint aquests dies en aquest Parlament –avui pel que fa a Interior, la resta de dies pel que fa la resta dels departaments– en realitat el marge de maniobra no és infinit, el marge de maniobra està acotat, i això li ho reconec. Vostè tampoc té molta capacitat d'elecció. De fet, tenim dos elements de marge de maniobra. Nosaltres, a partir de les propostes alternatives que els hem fet, creiem que un govern d'esqueres, un govern progressista, un govern amb una visió oberta de la seguretat i que prioritzi l'equitat i la llibertat de les persones, podria plantejar despeses a l'entorn de 2.000 milions d'euros diferents de les que vostè planteja. Ja els reconec que no tenen tot el marge de maniobra del món. I, de fet, analitzant les nostres esmenes i les dels altres grups, no crec que es pugui anar molt més enllà.

Però, en canvi, hi han 16.000 milions d'euros, que són els del dèficit fiscal, on sí que hi ha una alternativa frontal a agafar. Doncs, aquests diners, anem per ells, o no hi anem, per ells, i això és el que el Govern de Convergència i Unió havia de decidir. I, clar, avui estem aquí per parlar de vostè... O de la seva feina, millor dit, com a conseller d'Interior, però vostè també és un responsable polític amb opinions significades dins del seu Govern i en el seu partit. I, clar, vostè quina estratègia han agafat per recuperar aquests 16.000 milions de dèficit fiscal que sí que permetrien fer uns pressupostos radicalment diferents?

Vostè han agafat l'estratègia que ja van provar entre el 2000 i el 2004, l'estratègia del Majestic 2, l'estratègia de la dependència. Amb aquesta estratègia, senyor Puig, vostè no podrà fer gaire cosa. Miri, aquest dematí llegia la plana número 6 del seu diari favorit, i veia allà un plantejament clar... (*Veus de fons.*) Doncs, miri, jo crec que és un diari, diguéssim, que té algun títol aristocràtic en la seva propietat, eh? És una intuïció, vostè sabrà. I vostè llegeix aquella plana i diu: escolti, passaran tals coses a Escòcia que tindran repercussió directa sobre Catalunya. Comença així, un article d'un diari que no s'ha significat mai per la seva línia editorial independentista, ni molt menys, no? I a vostè aquesta situació l'enganxa agafat del braç de la delegada del Govern María de los Llanos de Luna, si no m'equivoco del nom –el senyor Pere Calbó em corregirà. L'enganxa aquí agafat.

I, clar, aquí sí que hi ha un marge gros, hi ha un marge intern en les possibilitats d'aquest Govern: 2.000 milions d'euros amunt i avall, en funció de si s'és progressista o com vostè, que fan una política conservadora. Però hi ha un marge gros valorat en 16.000: si els anem a buscar o no els anem a buscar. I vostè agafen aquella estratègia que, això sí, els ho posa fàcil per seguir en el poder. Perquè el PP al capdavant tam-

poc els demanen gran cosa, només que facin allò que ja els surt de l'ànima: polítiques lliberals i conservadores. I en canvi, el tall gros el deixen perdre. Aquesta és una qüestió que canviaria molt aquest debat de pressupostos.

Per tant, els pressupostos que vostè ens planteja són uns pressupostos dependents, que fan febles el Govern de Catalunya a l'hora de negociar; són uns pressupostos injustos en els ingressos, perquè els planteja sense tenir en compte els nivells de renda. Nosaltres pensem que amb les propostes de nous ingressos que els fem podríem no eliminar tota la retallada sobre el personal –que avui hi ha, per exemple, el personal de Mossos protestant aquí fora–, sinó un 75 per cent, com a mínim. Ja ho sabem, que tot no ho podríem arreglar, però un 75 sí que ho podríem fer. I ho tenim presentat amb números, i el senyor Mas-Colell els coneix bé.

Són uns pressupostos que no garanteixen el dret a la seguretat en temps de crisi, pels detalls que vindrem a analitzar després, i que també trenquen amb la bandera del seu model de gestió, no? Vostè va entrar a la conselleria dient: «Jo exerciré un lideratge.» El lideratge sobre els cossos uniformats és molt important, joestic d'acord amb això, però el seu lideratge sobre els cossos uniformats avui entendre –i amb el soroll de fons que ens il·lustra..., ho il·lustra prou clarament– que està seriosament qüestionat.

Miri, nosaltres presentem una esmena a la totalitat per diferències en l'orientació política, que n'hi he explicat algunes; també perquè en el detall emergeix la contradicció entre expressions de vostè amb les quals ens podríem sentir còmodes..., però les dotacions reals i concretes que tenen aquestes expressions.

Més coses sobre l'orientació política. Escolti'm, nosaltres creiem que ha d'exercir lideratge sobre el seu personal. No pot ser, senyor conseller, que vostè estigui crispant els mossos i ignorant els bombers. Aquesta és la situació que tenim ara mateix: crispació dels mossos, ignorància absolutament respecte al personal i les necessitats del Cos de Bombers, de la prevenció i l'extinció d'incendis i de la protecció civil en general. Cal acordar, cal buscar consensos, senyor conseller. No –vostè– ha de ser sempre el que cridi més fort, així no tindrà lideratge. Tindrà més lideratge si és capaç de construir consensos amb tots els grups de la cambra, amb els sindicats, amb els diferents experts de seguretat. Ha d'exercir vostè lideratge en l'espai públic a partir dels valors centrals de la democràcia i de l'exercici conseqüent d'aquest consens.

No pot ser que sempre es tanquin de qualsevol debat amb explicacions escarides. I li posaré alguns casos en què vostè em sembla que no han donat una explicació prou contundent, amb prou autoritat moral. No pot ser, senyor conseller, que se'ls escapi d'aquesta manera... I no els atribueixo a vostè la responsabilitat –les coses com són, no és atribuïble a vostè–, però que se'ns estan escapant d'aquesta manera les xifres de la violència masclista. Però el que sí que és de la seva responsabilitat és un canvi d'enfocament en aquestes polítiques, que em sembla que és un retorn al passat. Mirin, parlar de «violència domèstica» a aquestes

alçades de segle XXI és un endarreriment. La violència masclista té les seves arrels no només en dificultats en les relacions familiars, sinó també en conceptes arrelats en aquesta societat, que hem d'eradicar, i que hem de canviar, i que hem de transformar. Per tant, és una qüestió molt més transversal que el fet que els dies de Nadal hi hagi una convivència «massa intensa» en algunes famílies. És una qüestió bastant diferent. Per tant, jo no li puc atribuir les xifres que hi han hagut –seria imperdonable fer-ho, entenc jo–, però sí que li atribueixo un canvi d'orientació que no ajuda a transformar la nostra societat per eradicar de fons les causes d'aquest problema.

Miri, nosaltres veiem en el seu pressupost també falta de compromís pressupostari, malgrat algunes bones paraules. Vostès van entrar donant copets a l'esquena als mossos. El president de la Generalitat va dir que no retallarien ni un mestre, ni un metge, ni mossos; no ha complert res d'això. El 2011 havien de ser sis-cents i la veritat és que, analitzant els annexos de personal d'aquests pressupostos, no veiem que hi siguin. Evidentment hi deuen ser, però és que la xifra entre un any i l'altre està congelada.

I, és més, amb algunes reduccions importants, per exemple, a la ciutat de Barcelona. Vostès treuen 671 mossos –entre l'annex de personal del 2011 i del 2012– de la ciutat de Barcelona, quan és un dels territoris que en l'estudi de criminalitat que van presentar fa poc els surt amb uns índexs més alts. Amb una certa millora, és veritat, però amb un dels índexs més alts. I en treuen 671 mossos. Jo no sé si el senyor Trias se'n deu haver assabentat; és possible que no se'n hagi assabentat. En tot cas, li farem arribar aquesta xifra, per si no s'havia mirat els seus pressupostos. Però rebaixen un 12 per cent la dotació de mossos d'un dels territoris amb una problemàtica de seguretat més complexa.

Més bones paraules que no compleixen: comissaries. Vostès han recolzat en aquest Parlament el suport a la comissaria..., a noves comissaries de Barcelona –dues o tres–, de la Jonquera, del Baix Montseny, d'altres. I en els pressupostos que tenim..., bé, una xifra que no dona per pagar res. Vostè ens ha presentat aquí dues comissaries com si fes dues comissaries noves. No, no, estem parlant d'acabar unes obres i d'ampliar-ne una altra. No són comissaries noves, eh? I, en canvi, vostès aproven en el Parlament, i fan molt discurs i moltes bones paraules, i quan van pel territori van fent promeses –vostè inclòs, vostè el primer– de comissaries que no hi són, en aquests pressupostos. Per tant, diguin la veritat, però no enredin. Si vostès creuen que s'han de fer –que nosaltres ho creiem, i per això hem defensat propostes de resolució en aquest sentit en aquest Parlament–, facin-les. Però la dotació que tenen al pressupost de construccions és ridícula.

Vestuari: escolti, això del vestuari és espectacular. Vostès han promès –van prometre l'any passat– les noves armilles per als mossos, que entenem que són de justícia. Entenem que una professió en què s'arrisca la vida pel servei públic, en interès del conjunt de ciutadans, el mínim que es pot fer per als professionals d'aquest sector és garantir-los la seguretat –el mínim que es

pot fer. És una despesa de la qual no hauríem de discutir. Vostè va agafar un compromís en aquest debat –en aquest mateix debat del 2011– de dotar amb les armilles els mossos. Doncs, re de re. I no només re de re, sinó que en vestuari passem de 3 milions 300.000 el 2010 a 1 milió 900.000 el 2011. I atenció al 2012: 1 milió 200.000. Si traiem el que costarien aquestes armilles, sap quan ens queda per mosso i any? Quaranta-un euros. No ho sé, es pot dotar amb quaranta-un euros els mossos del Pirineu, per exemple?, que li reclamen una millora del vestuari d'hivern des de fa molt de temps? Ens sembla que així no serà possible.

El mateix passa amb el combustible, no sé si vostè té pensat tenir tancat. I amb els queviures: dec estar en un error, jo li demanaria que em corregissin. Perquè si ja el 2011 –el que veiem a les xifres, eh?– vam veure que passaven..., hi havia una reducció del 60 per cent en els queviures per als detinguts, el 2012 passen a menys de la meitat. De 200.000 euros –ja veníem d'una rebaixa del 60 per cent– a 88.000. Pensen vostès matar de gana els detinguts d'aquest país? O què pensen fer? Perquè realment els ho han tret tot, no?

La veritat és que ha sonat el temps i em queden molts temes dels quals parlar. Aprofitaré el següent torn, a més a més de contestar allò que vostè digui. Però senzillament, senyor conseller, jo el que li diria a mode de resum és que ha de replantejar-se aquests errors que ha comès, aquests pressupostos que no es corresponen amb les seves paraules. Deixi de crisar els mossos, no ignori els bombers. I entre el que surt a la pàgina 6 d'un diari –de *La Vanguardia* d'avui–, l'Alex Salmond i la Llanos de Luna, vostè hauria de triar. Perquè el camí de la Llanos de Luna és el que no ens permet arribar als 16.000 milions d'euros, que són nostres i que ens els prenen.

Senyor conseller, m'agradaria saber la seva opinió quan la delegada del Govern –amb això acabo, senyor president– diu que la Guàrdia Civil i la Policia Nacional hauria de ser molt més visible, molt més present a Catalunya, com si aquesta senyora no s'hagués assabentat que les competències de seguretat estan transferides. El senyor conseller d'Interior, conegut sobiranista, hi era quan es pronunciava..., en aquest acte, i encara no li hem sentit dir res. A mi m'agradaria saber què en pensa vostè: creu que la Policia Nacional i la Guàrdia Civil han de ser més visibles en l'actuació de seguretat a Catalunya?

El president

Moltes gràcies. En representació del seu grup parlamentari té la paraula el senyor Albert Rivera, del Grup Ciutadans.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, president. Gràcies també al conseller i al seu equip per la compareixença i la presentació dels pressupostos.

Deixi'm –tot i que alguns els qualifiquen de bons o dolents, jo no els qualificaré ni de bons ni de dolents– que doni la benvinguda als sindicats i als portaveus

dels sindicats dels mossos d'esquadra. Aquí alguns s'han atribuït i diuen quina és la voluntat dels mossos d'esquadra. En qualsevol cas, amb eleccions democràtiques aquests senyors representen –avui els que estan aquí– gairebé el 90 per cent de la representació sindical dels mossos d'esquadra. Alguna cosa, els que respectem la democràcia, hauríem de tenir en compte, governem o estiguem a l'oposició. Per tant, nosaltres donem la benvinguda en aquesta cambra, que és la seva també, a tots els representants del Cos de Mossos d'Esquadra.

Senyor conseller, vostè ha fet una presentació, lògicament, amb allò que ha decidit el seu Govern, que no ho ha decidit vostè. I això –li ho deia ahir a la consellera d'educació i li ho dic avui també a vostè– és una qüestió de prioritats, governar és prioritzar. I, per tant, quan un presenta retallades en determinats àmbits el que ha fet és decidir globalment sobre una massa pressupostària i dir on es retalla.

Vostè ha dit algunes coses que a mi m'agradaria rebatre, no?, amb alguna informació que també tenim, i contrastar..., i preguntar-li. Vostè ha dit que reduir els rèntings dels vehicles –parlarem del capítol «Materials», eh?, perquè ens aclaram– no suposa cap problema o cap dificultat, en aquest cas, per al servei de seguretat i llibertats dels ciutadans. Jo en discrepo profundament, en discrepo profundament perquè haver de patricular amb una furgoneta quatre mossos d'esquadra, en comptes de dues patrulles... (*Veus de fons.*) Bé, senyor conseller, això és el que vostè diu i no és el que diuen els representants dels mossos d'esquadra. I jo li pregunto: vostè creu que reduir de 21 milions a 7 milions d'euros els vehicles, que reduir el combustible en un 40 per cent no afecta la seguretat dels barris i ciutats de Catalunya? Vostè creu que hauran d'acabar sortint amb moto a patricular, els mossos d'esquadra? Vostè creu que sortir dos cotxes per fer dues zones no és diferent de sortir quatre mossos en una furgoneta per estalviar combustible? Nosaltres des de Ciutadans pensem que sí. I li demanem que aquestes retallades, ja que les fa, com a mínim assumeixi vostè com a conseller que tenen conseqüència en la vida diària dels ciutadans i en la seva seguretat. Per tant, no surten gratis, sinó que tenen conseqüències.

Per altra banda, parlant de materials també, nosaltres som una mica pesadets en aquest tema, però ho seguirem sent fins que ho aconseguim: en el tema de les armilles. No és cert –em sap greu que no hi sigui el portaveu, que havia de marxar, ja ho ha comentat– que vostè s'hi comprometés aquí l'any passat. No és cert que s'hi comprometés, perquè va ser aquest grup qui li va proposar les armilles lleugeres que demanen els mossos. Vostè es va comprometre a incrementar les armilles comunes que tenen en el servei els mossos d'esquadra. Però sap què passa? Que ni ho ha fet ni tampoc es compromet en les armilles lleugeres. No ho ha fet perquè hi han... I vostès parlen d'una vaga de zel, aquests dies, que jo discrepo també que sigui una vaga de zel: denunciar que quan surten vuit mossos d'esquadra a patricular necessiten vuit armilles no és fer vaga de zel, és denunciar que només en tenen cinc. I això és no poder fer..., ni garantir la seva seguretat

com cal. Per tant, vostès en diuen «vaga de zel» al que és, en definitiva, denunciar aquelles irregularitats per treballar amb el material suficient.

Per tant, li demanem que, primer, compleixi el que va dir vostè aquí l'any passat, que és dotar-los d'armilles comunes suficients per poder patricular i treballar amb garanties de seguretat. I, segon –i li ho demanem amb una esmena concreta al pressupost–, doti vostè d'armilles lleugeres els mossos d'esquadra perquè no s'hagin de pagar de la seva butxaca, els que poden, aquesta armilla. Jo li recordo el que va passar a Barcelona amb un mosso d'esquadra apunyalat amb un ganivet de trenta centímetres, i va salvar la vida perquè s'havia pagat de la seva butxaca una armilla lleugera. (*L'orador pica amb el puny a la taula.*) I, si no, aquest senyor avui no estaria viu. Per tant, això apliquem-ho a tota la gent que surt al carrer, i no vestim de privilegis el que és una garantia de seguretat. Per tant, des de Ciutadans li diem que els 4 milions, com a molt, que es calcula que representen les armilles lleugeres i els guants que demanen els mossos no ho vestim de privilegi, no facin vostès «oïdes sordes» al que estem demanant i incorporin aquesta partida, i acceptin la nostra esmena als pressupostos per tenir aquestes armilles.

I l'«apuro» més, senyor conseller: si vostès creuen que no poden fer front en aquests pressupostos a 4 milions d'euros, tenint en compte que tenen més de 30.000 milions d'euros de pressupost, faci-ho en dos anys. Faci-ho en dos anys: divideixi això i faci que en dos anys els mossos d'esquadra tinguin les armilles lleugeres que necessiten i els guants per treballar.

Una altra proposta també en el camp de la seguretat, i en aquest cas passem al camp de les noves promocions. Vostè ha fet un anunci sense concreció. L'any passat és cert que s'hi va comprometre, i va tenir gairebé vuit-cents mossos d'esquadra nous amb la promoció que va sortir. Vostè aquí ha fet un anunci. Jo li demano que ho concreti. Que ho concreti perquè, evidentment, una nova promoció pot tenir cent mossos d'esquadra o vuit-cents. I, evidentment, les garanties de desplegament, les garanties de seguretat no són les mateixes. Jo li demano que ho concreti i que aquest anunci que ha fet..., ens digui quina previsió té vostè a fer de mossos d'esquadra. Perquè el nostre grup també ha presentat una esmena a l'articulat perquè es doti com a mínim de sis-cents mossos d'esquadra, en aquest sentit... I, per tant, ens agradaria saber si estem en la línia del que vostè està dient o si vostès estan fent curt amb aquesta promoció.

Parlem també de relació amb els cossos, amb Bombers i amb Mossos d'Esquadra. Miri, aquests dies, reunits també amb els representants dels cossos, ens demanaven simplement diàleg. Vostès van fer una reunió fa poc, de la conselleria amb els mossos d'esquadra. Ja li dic una cosa, conseller, i a títol fins i tot de diputats i de parlamentaris: crec que hauria estat bo que vostè hi fos; crec que hauria estat bo que vostè fos en aquesta reunió amb els sindicats. En un moment delicat, en un moment de retallades, en un moment d'incertesa, el conseller ha d'estar al capdavant d'aquestes reunions. I vostès van fer una reunió on, de forma comptable, al més pur estil Mas-Colell, van explicar, moltes

vegades sense saber de què parlaven alguns dels membres que estaven en aquella reunió en nom del Govern..., i els mateixos mossos d'esquadra van sortir d'aquella reunió més inquiets que el que van entrar, i això és preocupant. Perquè quan un govern es reuneix per comunicar-se amb un cos com el dels Mossos i surten sabent menys coses, amb més incerteses i sense haver parlat amb el conseller, encara és pitjor. Per tant, això és una qüestió pressupostària, és una qüestió de formes i jo li demano, conseller, que estigui vostè al capdavant també d'aquestes reunions. No només del cop a l'esquena, no només del titular i la roda de premsa. També quan toquen mal dades i quan cal parlar de retallades i parlar amb els cossos de com es fan.

I, miri, li dic una cosa: tinc la seguretat que molts d'aquests mossos d'esquadra, bombers i totes les persones..., servidors públics en general tenen molt present la situació financera de la Generalitat, la tenen molt present. És més, no reivindiquen ni tan sols, moltes vegades, un increment o dotacions de més sou. El que demanen és seguretat, estabilitat i una planificació, una comunicació. I en aquest sentit jo li demanaria que hi hagués una planificació clara, que sapiguem de què estem malalts, si em permeten l'expressió, i que sapiguem en quins anys tindrem aquestes retallades, aquests ajustos i com sortirà perjudicat o no perjudicat el Cos dels Mossos.

Ara mateix, vostès no incorporen clarament això. L'únic que fan és apuntar clàusules tant a la Llei de pressupostos com a la Llei d'acompanyament, que els permet decidir com si això fos una cosa unilateral, sense negociació –la suspensió d'algunes parts dels convenis col·lectius–, i nosaltres creiem que això no és de rebut. Vostès el que han de fer, des del nostre punt de vista, és fer una taula sectorial amb els cossos de seguretat, que tenen unes característiques ben diferents d'altres servidors públics. Per exemple, no és el mateix suspendre el tiquet menjador d'un funcionari de finestra que suspendre el tiquet menjador d'un mosso d'esquadra que treballa catorze hores seguides i es desplaça cent cinquanta quilòmetres de casa seva, i això és molt diferent. Per tant, mereixen, davant de situacions diferents, negociacions diferents. I els demano que tinguin en compte aquestes circumstàncies. I això és sensibilitat, conèixer el Cos dels Mossos d'Esquadra o dels Bombers i saber com treballen. Per tant, els demanem no només increments materials i pressupostaris, sinó també diàleg i millors formes amb els cossos que, en definitiva, ens han de protegir.

Per altra banda, també els recordo –i tot no són discrepàncies, també acords– que el nostre grup de Ciutadans va presentar una interpe·llació i una moció que va acordar amb el Govern i amb altres grups de la cambra, on vam acordar obrir un registre de reincidents, de reincidents en aldarulls públics. Vull saber també quina és la situació, perquè hi havia un compromís també amb fiscalia i hi havia un compromís també amb Justícia per obrir aquest registre; hi havia un compromís de fer-ho abans que acabés 2011. Volem saber quina és la situació d'aquest acord parlamentari que vam tenir entre nosaltres i el Govern, i altres grups de la cambra.

Volem saber també quines són les mesures, respecte a aquella moció de les actuacions per controlar els aldarulls públics, que s'han fet: aquestes càmeres que s'anunciaven i que vam acordar que portessin els mossos d'esquadra. Volem saber en quina situació està per saber si vostès estan complint o no aquests compromisos.

Per altra banda, també parlant de sous i complements, a mi m'agradaria que vostè concretés aquí –ja que no ho ha fet públicament, ja que no ho tenen clar ni tan sols els cossos de Mossos d'Esquadra ni de Bombers– en quin tant per cent, en quins camps, a quins àmbits, quina previsió tenen de fer aquestes retallades salarials. És normal, ho volen saber. És a dir, hi insisteixo: no només –no només– volen que no se'ls retalli, que és lògic, sinó que a més a més ho volen saber per tenir una seguretat. Al final hi han famílies darrere, hi han milers de persones preocupades per quins seran els seus ingressos el 2012 o el 2013. Per tant, ho volem saber. Concreti, si és possible, aquestes retallades, aquests complements –com els qualifica.

També els demanaria –no tant de vostè, però sí també de l'entorn del Govern, de vegades– que s'intenti, com a mínim, no titllar de privilegi el que són drets. Ho dic perquè aquesta visió de titllar d'un privilegi que una persona dini quan està treballant, de titllar de privilegi un complement que li correspon, per conveni, és una mala praxi, i sobretot el que fa, en definitiva, és intentar desqualificar aquelles reivindicacions que són, hi insisteixo, drets garantits i drets consolidats. Per tant, ens agradaria també que les formes canviessin, senyor conseller.

Per altra banda, nosaltres també, respecte a la violència domèstica i masclista –ambdues o la mateixa, no entrarem en la nomenclatura–, sí que creiem que Catalunya, lamentablement, no pot liderar com està liderant a hores d'ara la violència masclista i domèstica a tot Espanya. Aquest any 2012, lamentablement, portem unes xifres molt preocupants a Catalunya; l'any 2011 també va créixer. I nosaltres el que li demanem, senyor conseller –jo en això estic d'acord amb vostè–..., que al marge de plans concrets –al marge de plans concrets– el que volem són resultats, i aquests resultats poden ser amb un pla, amb un altre... I jo, en aquest sentit, no seré qui li demani el manteniment d'un pla concret del Govern anterior, però sí un compromís per treballar contra aquesta violència. I, per tant, a nosaltres ens preocupen aquestes xifres, ens preocupa el que està passant a Catalunya, i estem d'acord també que no només del Departament d'Interior, sinó d'altres, tenen molt a veure amb aquesta tasca. I que ens digui què pensa fer des del departament i des de la transversalitat dels departaments per lluitar contra la violència masclista i domèstica.

Per altra banda, una qüestió que és potser també transversal o que d'alguna manera toca al seu departament, però principalment a Justícia. Jo també li faig un prec, conseller: vostès han pres una decisió, una decisió política, que és no continuar amb l'Oficina d'Atenció a les Víctimes del Terrorisme, una oficina que costava noranta-cinc euros el mes on hi havia unes persones que simplement tenien un registre, unes dades, i aju-

daven les víctimes del terrorisme –de tot tipus de terrorisme a Catalunya–..., a ajudar a aconseguir el que són drets també per llei. Vull saber també –vaig parlar-ho també amb la consellera, amb la consellera de Justícia–..., i vostè també, com a Departament d'Interior, què té a dir d'això, què en pensa vostè. Pensa que no és una prioritat tenir una oficina d'atenció, com tenen altres comunitats autònomes? Amb la de víctimes que hi han hagut a Catalunya del terrorisme, entre elles també algun membre del Cos de Mossos d'Esquadra, vostè no creu que Catalunya hauria de tenir un lideratge i un exemple d'atenció a aquestes persones, que són en definitiva persones que han patit el terrorisme a casa nostra?

Vostè mateix defensava –i ho deia, i ho va dir públicament, i també el conseller anterior– el perill del terrorisme gihadista a Catalunya. No deixa de ser paradoxal que un govern que diu que hi ha perill gihadista, és a dir, que hi ha perill de terrorisme, deixi de tenir una oficina per a atenció a les víctimes del terrorisme. No deixa de ser curiós que no pagui les subvencions que deuen a les associacions de víctimes del terrorisme, no? Per tant, ens sembla que això que per vostès no sigui prioritari no vol dir que per la societat no ho sigui. I jo crec que hauríem de tenir molt en compte tant el que ha passat a Catalunya durant trenta anys com el que pateixen aquestes famílies. I l'atenció no només en drets, sinó també en atenció especialitzada. Vostès el que han fet, en definitiva, és que la conselleria de Justícia, dintre el departament de delictes, eh? –d'atenció a delictes–, com si fos el mateix un furt que un atemptat terrorista..., atenció, en aquest cas, en aquesta oficina. Jo crec que està fora de lloc, absolutament.

Finalment, conseller, nosaltres..., una consideració més general. Li ho dic perquè també n'han fet comentaris altres portaveus, i s'han escrit allò que se'n diu «rius de tinta», no?, aquests dies, sobre el tema de les protestes dels mossos, i com ho han fet i com no ho han fet. Jo els demanaria que canviïn el xip i que pensin que el Cos de Mossos d'Esquadra no és una patum, ni és un símbol identitari; és un cos de seguretat. I el Govern en què vostès van estar vint-i-tres anys i el que han trobat ara és diferent. És diferent perquè ja no és un cos polític. És un cos amb divuit mil mossos d'esquadra que tenen drets i obligacions, que tenen com a principal missió garantir la nostra llibertat i la nostra seguretat, al marge –al marge– del que cadascú consideri ideològicament, políticament, o de la llengua que parli. Per tant, en aquest sentit li demanaria que el seu Govern canviï el xip i deixi, com ha dit algun altre portaveu, de donar aquest caràcter identitari, simbòlic, a un cos autonòmic, a un cos que és una força, en definitiva, un cos de seguretat de l'Estat.

Per tant, nosaltres, en aquest sentit, lluny d'entrar en polèmiques, el que li demanem és que s'allunyi d'aquesta posició, i que també treballi coordinadament. Encara que el senyor Amorós, doncs, sembla que no vol que la policia treballi coordinadament, nosaltres sí que ho volem. Volem que vostè treballi coordinadament amb les policies locals, que treballi coordinadament amb els membres que encara tre-

ballen i col·laboren amb els Mossos d'Esquadra, de la Guàrdia Civil i la Policia Nacional, perquè tots els cossos de seguretat, independentment de si van de color verd, de color blau, de color negre o de qualsevol color, són servidors públics a Catalunya. I, per tant, més col·laboració, menys política d'identitat, de símbols. Perquè al final el ciutadà el que vol és seguretat, seguretat i llibertat. I el que volen aquests cossos és també seguretat, drets i obligacions. Encara no he sentit cap cos de seguretat que em digui que no volen tenir obligacions. Però també volen tenir drets.

Per tant, en el mateix sentit, nosaltres li demanem compromís i, si pot ser, que ens respongui en aquestes preguntes concretes: tant dels 4 milions d'aquestes armilles i guants, del tema material i del parc mòbil, del tema de les promocions i aquests nous mossos d'esquadra per a l'any que ve, i també d'aquest compromís contra la violència masclista i contra la violència domèstica. Creiem que és important que avui la ciutadania, els cossos de seguretat i tothom s'emporti d'aquí informació i no més incertesa.

Per tant, a mi, en sentit constructiu, m'agradaria que el conseller aprofités també aquestes interpe·lacions, podríem dir, dels grups per resoldre dubtes, per resoldre incerteses. I des del nostre punt de vista, conseller, com sap, sempre que sigui garantir llibertat i seguretat i donar suport als cossos de seguretat ens tindrà al costat; sempre que sigui retallar drets, retallar seguretat, retallar llibertats en detriment d'altres polítiques del seu govern, ens tindrà en una dura oposició.

Moltes gràcies, senyor president, senyor conseller.

El president

Bé, moltes gràcies. El senyor conseller ha demanat fer ús de la paraula per respondre a les diferents intervencions. Com he dit al principi, després de les paraules del senyor conseller tornaran vostès a tenir la paraula. Bé tots els grups, si les respostes han estat dirigides a tots els grups, o individualment si fos una cosa molt precisa i molt concreta per a un portaveu. Senyor conseller, té vostè un temps, i li demano que l'administri amb la mateixa austeritat amb què ha administrat el primer. Gràcies.

El conseller d'Interior

Gràcies, president, li asseguro que és el meu propòsit, i també voldria, bàsicament, contestar a algunes de les preguntes –i per tant, doncs, concreció– que la majoria dels quatre grups que han intervingut, doncs, m'han plantejat, no?

Vull afirmar, en principi, que la nostra visió –la nostra– és que aquest pressupost, malgrat el seu caràcter d'austeritat, garanteix el model de seguretat del país. Ja vàrem tenir uns pressupostos l'any 2011 durs, difícils, i els resultats no han estat dolents des d'un punt de vista dels indicadors, que alguns de vostès m'han reclamat. Si analitzem, doncs, l'evolució de les xifres en matèria de seguretat viària, de l'anàlisi delinqüencial, de la resposta del sistema d'emergències, de la integració al voltant del 112, els haig de dir que, més

enllà de l'eficiència o de la disponibilitat de recursos, l'eficàcia dels professionals, dels cossos, la resposta dels servidors públics ha permès tenir una evolució més que raonable del nostre model de seguretat. I els indicadors –i no me'ls vull atribuir des de la direcció política, sinó els indicadors objectius i estadístics– són irrefutables.

En la lluita contra la violència masclista, que és una preocupació de país i de tots els grups parlamentaris, els haig de dir que continuem amb la línia de desplegar aquest nou sistema integral de seguretat i d'atenció a la víctima, que ens ha de permetre, des d'una perspectiva de multiagenda, integrar la valoració del risc policial i ser molt més eficaços des de l'acció de la policia a prevenir millor en base a la informació integrada –cosa que això, fins ara, no estava prou ben sistematitzat–..., per garantir una millor capacitat de prevenció, de planificació, de reacció i, en definitiva, d'evitar en la mesura del possible els casos que continuem tenint. Però també els haig de dir que l'any 2011 va tenir una evolució –una evolució– raonablement satisfactòria. Mai serà àmpliament òptim mentre només tinguem una víctima, però vam passar, de l'any 2010, a tenir tretze víctimes a, l'any 2011, tenir-ne deu. I es va reduir també, en definitiva, tot el volum de detencions i d'actuacions adreçades en aquesta iniciativa, perquè hi ha hagut més capacitat, d'alguna manera, doncs, d'intervenir, d'informar i d'actuar.

És veritat que al mes de gener tenim un repunt molt preocupant. Però jo els demano una mica de perspectiva, perquè l'evolució de la situació de la delinqüència, de la criminalitat i, evidentment, doncs, de les víctimes, en aquest sentit..., hem de tenir una perspectiva una mica més àmplia, no? Per tant, els haig de dir que continuarem amb aquest propòsit.

Segueixo mantenint el propòsit –i veurem si aquest Parlament pren les decisions necessàries, i finalment serà un acord del Govern, també– de continuar amb la proposta de treure una convocatòria tant de mossos d'esquadra –cinc-cents– com de bombers –de l'ordre d'un centenar–, que ens permetin cobrir i reposar i ens permetin anar completant els nous models organitzatius i l'acord de la Junta de Seguretat. És evident que el marc de què avui disposem no és fàcil. Hi ha un reial decret aprovat pel Govern que preveu una congelació absoluta, només amb l'excepció per als cossos de seguretat d'una taxa de reposició del 10 per cent. Per tant, si aquesta visió de taxa de reposició de la seguretat només l'apliquem al Cos de Mossos d'Esquadra, segurament no ens en sortirem. Si el Govern pren una decisió última –a última hora– que aquesta taxa de reposició s'apliqui en el global de la funció pública i s'adapti als cossos de seguretat i emergències –és el que intentaré–, tindríem una esclatxa legal. I si aquest Parlament també preveu alguna transacció..., amb el que avui preveu, doncs, és evident.

És lògic que aquesta és una dinàmica –i estic parlant molt sincerament– que requerirà, finalment, doncs, tant al Govern com al Parlament, un acord definitiu. No ho descarto. I ja els ho dic, que la seva repercussió pressupostària és perfectament assumible perquè estaríem parlant no més enllà d'una repercussió

en el pressupost de l'any 2012 de 2 milions d'euros, com a molt, contemplant aquestes dues iniciatives.

També vull dir que va haver-hi un govern –no l'actual Govern del Partit Popular, amb aquest reial decret, sinó un govern anterior del Partit Socialista– que l'any passat ens intentava impedir la convocatòria de les sis-centes places que finalment vam aconseguir. Per tant, és aquesta una dinàmica, en aquest entorn d'austeritat, complicada, però que mantindrem.

Els he intentat explicar al principi a tots els grups que els pressupostos que avui presentem tenen una no diré indefinició, però inconcreció, en determinades partides, que es veurà compensada al final, així que el pressupost definitiu s'hagi aprovat i les mesures de contenció en matèria de personal, doncs, tinguin la seva repercussió pressupostària..., que fa preveure –i amb les mesures d'estalvi impulsades pel departament, també– que estarem parlant de l'ordre d'una recompensació –en aquestes partides que vostès, tots els grups, ens han trobat a faltar– de l'ordre d'uns 60 milions d'euros. Que ens permetria, d'alguna manera, equilibrar algunes de les mancances que des d'un punt de vista quantitatiu vostès observen, però que des d'un punt de vista d'efectivitat –i, per tant, doncs, d'operació–..., des d'un punt de vista d'aquest any tindrem.

En qualsevol dels casos, una preocupació que alguns de vostès m'han manifestat: ja hem contractat set-centes noves armilles, de les ordinàries, en la reposició. Ja les tenim, ja estan adjudicades, ja estan contractades. Les armilles lleugeres? Estic convençut que arribarem a un acord definitiu ben aviat –ben aviat–, i que serà objecte d'un acord també satisfactori, tant a nivell de negociació sindical com a nivell del Cos dels Mossos d'Esquadra, perquè això sigui un instrument no de caràcter obligatori –de compliment obligatori–, sinó disponible per a tots aquells mossos que, per les seves funcions o per la seva voluntat, també, doncs, en vulguin disposar. Arribarem a un acord tant des d'un punt de vista tècnic com des d'un punt de vista del seu finançament, n'estic convençut.

Vull recordar que jo no he suspès els acords sindicals. Es van suspendre amb un acord de l'any 2010 i han continuat mantenint-se congelats. No hi ha cap decisió unilateral per part del departament en aquest sentit. I, per tant, en aquest sentit intentarem trobar tot el camp de diàleg amb els sindicats, en aquests moments complicats, no?

I només dir-los que... Per exemple, m'han interpellat sobre els plans de seguretat local. Les informacions que tinc són que en els darrers cinc anys se n'han aprovat de l'ordre de sis, de plans locals de seguretat –sis–: tres, l'any passat; els altres tres, els altres quatre anys. Per tant, ho estem impulsant, però és evident que hem de temperar també les possibilitats. Ahir mateix estava en una junta de seguretat local, en un municipi on ja va haver-hi un compromís d'impulsar aquesta, diguem-ho així, figura de planificació.

Bé, sobre la valoració dels fracassos, que em feia el Grup d'Iniciativa, doncs, és evident que es tracta d'una valoració política. Jo només vull recordar alguns indicadors, no? Els indicadors són que a la ciu-

tat de Barcelona el nivell delinqüencial ha retrocedit aquest any un 5 per cent. I això és un èxit important de la policia, de la guàrdia urbana, dels propòsits de col·laboració institucional i de la feina ben feta. En condicions, ja, pressupostàries difícils, és veritat, però vam multiplicar la nostra capacitat de cooperació operativa, i a Barcelona s'ha contingut. A Catalunya, un 2,6 per cent de retrocés del nombre de delictes i faltes. És evident que, com saben tots els professionals i els experts en seguretat, el model de seguretat és dinàmic: quan s'«apreta» per un cantó, doncs, es desplaça o territorialment o especialitzadament en altres àmbits, però en general això s'està contenint. I quan hem tingut un problema en el tema dels robatoris en habitatge, hem intervingut d'una manera específica. I quan hem tingut un problema en el món rural, estem intervenint d'una manera específica. I continuarem en aquesta línia.

Jo puc entendre que hi hagi hagut una etapa d'aquest país en què s'hagi primat més l'eficiència i la disponibilitat i gestió de recursos que no pas l'obtenció de resultats. (*Veus de fons.*) Disculpin. Perquè, si ho observem per resultats, torno a dir que l'any 2011 no ha sigut dolent... I no sé com serà el 2012. (*Veus de fons.*) No, no ha sigut dolent des d'un punt de vista de resultats, objectivament parlant, en tots els àmbits que vostès vulguin comparar, l'any 2011. I els ho he dit abans. Agafem la disminució de sinistralitat en matèria de seguretat viària. Doncs, si poséssim el comptador a zero i diguéssim «ja no fem res més», resulta que l'any 2012 hem acomplert els objectius que ens vàrem fixar per als tres anys. I no pararem. I és evident que hi ha influït la disminució de la mobilitat, però només un 2 per cent, i en canvi hem tingut una rebaixa de la sinistralitat d'un 16 per cent, i una disminució de morts a les carreteres molt significativa.

I «tenim un problema amb els accidents de moto», em deia algú de vostès. I és veritat. En canvi, els accidents de motos –el nombre d'accidents i el nombre de ferits greus en els accidents de motos– ens baixen. I baixant la sinistralitat en accidents de moto –en accidents de moto es baixa el nombre d'accidents i es baixa el nombre de ferits greus–, ens puja el nombre de morts –i de víctimes mortals. Hi ha un problema. Tenim un problema i tenim un pla específic, que ja està en estudi, dins del marc del Pla de seguretat viària, que continuarem mantenint malgrat les restriccions pressupostàries.

Des d'una perspectiva..., alguns de vostès m'han preguntat tota aquesta, diguem-ho així, notícia difosa de la uniformitat. No s'ha contractat cap nova uniformitat per als Mossos d'Esquadra, no s'ha pres cap decisió. S'ha treballat amb el cos. Amb representants del mateix cos, des de fa temps, hem intentat tirar endavant una prova pilot, una nova uniformitat –que no es revisa des de l'any 83–, i això és el que continuarem estudiant. I si tenim pressupostos al llarg dels propers mesos o al llarg de l'any subsegüent, ho farem. I si no, no ho farem. No s'ha pres cap decisió, ni s'ha contractat a ningú, ni algunes de les informacions que corren tenen cap versemblança, sinó que són, evidentment, intencionadament falses i van en la línia d'in-

tentar generar, doncs, controvèrsia i fins i tot desgastar el Govern. Per tant, ni s'ha pres cap decisió, ni s'ha contractat res, ni hi ha nou uniforme decidit, sinó que és una iniciativa que sorgeix de la dinàmica del mateix cos, de fer un estudi, de fer una anàlisi i de provar un parell o tres d'opcions durant uns mesos per veure quina última decisió s'acaba prenent. I en funció de les disponibilitats pressupostàries, ho tirarem endavant.

Avui he presentat els pressupostos, que obeeixen als objectius que reiteradament hem anat plantejant tant en compareixences en aquest Parlament, en mocions –com deia el diputat Rivera–, com en altres plantejaments que en el debat, doncs, de política general anem introduint. Hem aprovat el Pla de seguretat viària, tenim el nou Pla de seguretat i d'atenció a la víctima de la violència masclista i domèstica, hem reorganitzat el Cos dels Mossos d'Esquadra, estem preparant la reorganització del Cos de Bombers, estem treballant –i els grups parlamentaris ho saben– en projectes de llei que intentarem, al llarg d'aquesta legislatura –és el segon exercici d'una legislatura de quatre anys, no?–..., com la nova llei del nou sistema de policia de Catalunya o la llei sobre l'ús de l'espai públic.

Estem compromesos a combatre la multireincidència i estem trobant resultats, com vam poder demostrar, per exemple, al municipi de Salt, municipi que és un laboratori de moltes coses i que hi estem procurant, a través de la cooperació eficaç dels diferents cossos de policia afectats, una resposta, i que hi han solucions. Més enllà, també, que alguns grups creguem que hem de revisar també, fins i tot, una mica l'entorn legislatiu, no? Intentarem desbloquejar la Junta de Seguretat de Catalunya –i aquest va ser el meu propòsit amb la visita al nou ministre. Volem treballar decididament a anar combatent i separant l'exercici de la prostitució, que no està despenalitzat en el nostre Codi penal..., però sí d'intentar que en l'espai públic sigui cada vegada menys present.

Bé, en qualsevol dels casos, com que entenc que segons quina manifestació serà objecte de debat polític, jo he intentat només respondre a les preguntes. Si vostès volen, doncs, estaria disposat a contestar a models de país i a projectes polítics, i si m'agrada més sortir a ballar amb la senyora delegada del Govern o somiar... Ja sé que no és el director d'un diari a Catalunya, sinó el president del Govern d'Escòcia, no?, però ja saben que el nostre grup està clarament compromès amb un projecte de país. Que segurament amb el senyor Rivera no el compartim, però que en canvi compartim model de societat, i estic convençut que ens podrem posar d'acord en moltes coses. En qualsevol dels casos, és evident que estem no només per gestionar i administrar el present, sinó també per orientar un projecte de futur.

És evident que en moments d'inquietud sindical i laboral, doncs, hi ha tensió, hi han manifestacions, hi han protestes, hi ha d'haver espai de diàleg, hi hauran concentracions, ens tornarem a asseure a taula. Jo només els demano que no posem només el termòmetre d'una manera tan concreta. Perquè ara alguns de vostès em diuen: «El seu lideratge està qüestionat.» D'acord. I si d'aquí a quinze dies arribem a un acord,

el meu lideratge estarà confirmat? Jo els demano que tinguin una perspectiva –i sobretot en temes de seguretat– amb una mica més de percepció, perquè joestic convençut que hi ha marge per a l'acord, hi haurà voluntat de diàleg, i en tot cas el que és evident és que en aquests moments no hem estat capaços ni els uns ni els altres, doncs, d'arribar definitivament a un acord.

L'acord haurà de ser en el mateix, segurament, marc general que, per exemple, el Departament de Justícia ha aconseguit. Sí, clar, mantenint els criteris globals i generals per a tots els servidors públics i analitzant específicament en quines àrees concretes: des d'un punt de vista de reorganització, de gestió dels criteris dels horaris actuals, d'abordar una certa organització amb perspectiva de futur dels quadrants i de la seva organització, de destinacions i qüestions d'estabilitat i de mobilitat, de situacions concretes de prestacions de serveis que tenen unes especificitats concretes i que aquestes limitacions..., que són, evidentment, obligades per a tothom, però que haurem de buscar fórmules per a determinades funcions del Cos de Bombers o del Cos de Policia, qüestions de seguretat... Segur que hi ha marge de maniobra i espero que ho anirem aproximant, tot plegat, no?

Bé, en qualsevol dels casos, recordar que aquest any 2012 tindrem 650 nous Mossos d'Esquadra –650 si aproven tots. I, si no aproven tots, doncs, seran sis-cents i escaig, no? En qualsevol dels casos, en tindrem. Jo no enganyo, jo sempre dic que si els pressupostos ens ho permeten tirarem endavant les dues comissaries de Barcelona. No ens ho han permès. Sempre he dit: «Si els pressupostos ens ho permeten, tirarem endavant les dues comissaries de Barcelona.» No ens ho han permès. I estem estudiant nous mecanismes de finançament de les inversions. I aquestes dues comissaries estan en el paquet que el Departament d'Economia està estudiant. Si resollem aquesta circumstància, aquestes dues comissaries ja tenen tots els processos administratius previstos.

A més, incorporem, aquí sí, un petit compromís de ja començar la de Salt, ben aviat, i començar al llarg de l'any la d'Ametlla de Mar. I altres que hem anat anunciant, que formen part de la nostra planificació –alguns de vostès les coneixen–: alguna actuació a la Jonquera, que creiem que és necessari; potser no immediatament, però amb perspectiva a mitjà termini, una comissaria de districte a Lloret; una nova comissaria per al Baix Montseny - Guàrdies; alguna actuació també, que ja hem anunciat, que és objecte de reflexió i de planificació a les Terres de Ponent, a la regió de ponent, per desdoblar la comissaria més urbana del Segrià de la de l'entorn més rural i, per tant, situant-la entre el Pla d'Urgell i les Garrigues... Bé, els demano també aquesta capacitat, diguem-ho així, o paciència, de saber que algunes de les partides que vostès em demanaven, doncs, formen part d'aquesta compensació que, quan tinguem el pressupost aprovat, podrem recompondre i, si s'escau, els podré facilitar també aquesta informació.

En qualsevol dels casos, doncs, que sàpiguen que en el registre de faltes hi estem treballant, amb el Departament de Justícia i amb la fiscalia, d'una mane-

ra insistent; que tenim una unitat ja, a dins del que és la Comissaria General d'Informació i la de Recursos Operatius, que es dedica i que ja té instrumental tecnològic per anar procedint a aquesta recaptació d'informació en les situacions d'aldarulls d'ordre públic, i que no tinc coneixement de l'Oficina d'Atenció a les Víctimes del Terrorisme. No passava pel meu departament, però intueixo que hi havia un problema, diguem-ho d'alguna manera, doncs, de suport financer a aquesta iniciativa, que, des d'una perspectiva de... *(Veus de fons.)* Sí, no era una iniciativa que vingués finançada pel Departament d'Interior i que ha estat objecte de revisió per part del Govern.

En qualsevol dels casos, vull dir que no canviarem el xip, senyor Rivera. El Cos dels Mossos d'Esquadra, com el Cos de Bombers, mai ha sigut ni un cos polític, ni ha estat considerat la patum ni cap símbol cultural. És una estructura d'estat que aquest país ha decidit construir, que és un cos de policia d'una gran professionalitat i d'una gran excel·lència, com els resultats reiteradament donen..., de mantenir i d'incrementar el nivell de seguretat del nostre país.

El president

Bé, moltes gràcies. Ara obriríem el torn dels grups parlamentaris que han fet ús de la paraula en el primer torn de les esmenes a la totalitat, per un temps màxim de cinc minuts. En primer lloc, té la paraula el senyor Joaquim Llana. *(Pausa.)* No és obligatori. Si algun grup no vol intervenir, no és obligatori fer-ho. *(Veus de fons.)* Senyor Llana.

Joaquim Llana i Cortina

Gràcies, president. Bé, aprofito per saludar els diferents representants sindicals dels mossos d'esquadra i altra gent que ens visita a la comissió.

Bé, conseller, és normal –jo suposo que deu formar part del guió– que discrepem, no?, i que discrepem d'una manera oberta i clara. Vostè diu: «No, aquests pressupostos són la garantia de la seguretat.» I jo li dic: compte, aquests pressupostos poden posar en perill certs aspectes de la seguretat. I vostè ens parla de «satisfacció», referint-se a l'estadística. Apliqui l'estadística també a les víctimes de la violència de gènere i no em digui: «No, és que ara és un tall puntual.» Hi ha coses preocupants, i li diem: faci alguna cosa.

Pel to el felicito. Avui s'ha deixat el bat a casa. Això és una bona notícia, conseller. Avui el felicito pel seu to i per la seva actitud. És a dir, no estem acostumats que vostè tingui aquest to sensat, amable, perquè a la primera de canvi ens treia el bat. Li ho havia de dir, de la mateixa manera que li ho he recriminat en altres ocasions. I l'animo que, amb aquest to, sigui capaç de reconduir el diàleg. Jo entenc, escolti'm, que estem parlant d'una negociació que no sempre és fàcil, que no tothom té tota la raó. Però entenc també que els mossos, quan diuen: «Escolti'm, no és una qüestió de reivindicació salarial, hi ha més coses que estan en joc»... I, bé, vostè... Jo li ho deia al principi, ens van demanar temps per tindre un pressupost amb

unes previsions més acurades. I escolti'm, i vostè em diu: «No, deixem-ho tot obert, alleluia, alleluia, ja ho veurem; si cau, cau, i si arriba, arriba.» Entenguï'ns que en això hem de ser crítics. No havia passat mai, no tindre un pressupost fins al mes de març en un any ordinari. I escolti'm, i respon a qüestions electorals. Doncs, digui-ho clar, perquè de les previsions que ens van dir, no n'hi ha cap, i ja ho entenem.

Escolti'm, en el tema de les armilles faci un esforç de negociar amb les lleugeres; faci un esforç d'asseure-s'hi. Evidentment, renovi les d'ús col·lectiu, que jo no sé per quin motiu caduquen, però estan caducades –no ho entenc, no? (*Veus de fons.*) No, no, són dos coses diferents. En unes, que no estiguin caducades, i en les altres, arribi a un pacte amb els mossos: si convé que ells financin una part i vostès els ho van tornant. Però no ens digui que és una opció –que és una cosa optativa de cada mosso–, miri, que si se senten insegurs que se la... Jo crec que no és seriós. Afrontem-ho. I nosaltres en aquest sentit hem presentat esmenes, i fins i tot a l'estat de la despesa. És a dir, tregui diners d'aquestes partides fantàstiques i meravelloses d'«Altres despeses», de les quals creiem que n'ha fet un abús –n'ha fet un abús tremend, de la partida «Altres despeses». (*Veus de fons.*) És a dir, escolti'm, a cada direcció general: les tinc marcades, després les hi ensenyaré, conseller. Partides que són per a coses extraordinàries, que podrien representar un 0,5 per cent de cada entitat o de cada direcció general, vostès les han posat, bé, al paquet gros. I quan les suma totes arribem a... Si vostè té de lliure disposició –no de lliure disposició: més enllà de capítol I– un centenar de milions, doncs, arribem a entre 15 i 20..., altres partides. Com diuen, «fot-li que és de Reus», no? Això no és un pressupost seriós. Fem-ho ben fet.

A posar el termòmetre, conseller, ens en va ensenyar vostè. Vostè era un expert, quan estava a l'oposició, a posar el termòmetre, i no sota l'aixella sinó a llocs que era més incòmode cada vegada. I només, escolti'm, només li demano que miri les esmenes que hem presentat el Grup Socialista i les que vostès presentaven quan estaven a l'oposició, eh? I veurà si som sensats o no com a oposició. Vostè era..., vinga, en la mateixa línia del que he dit abans.

I, per centrar-me en les nostres esmenes, no demanem res que vostè no hagi dit aquí o que nosaltres, tots els grups, hàgim defensat. No podem aturar la incorporació de mossos d'esquadra. Pocs o molts han d'entrar. No podem aturar aquesta roda de formació excel·lent i fantàstica que tenim, perquè jo crec que és un despropòsit. Hem de garantir una millor seguretat a Barcelona, en certs indrets rurals, a la xarxa de transport. Han de treballar per atenuar tot el que fa referència a riscos laborals dels mossos. Ja hem dit armilles. Hi han moltes altres qüestions que hi hem de tindre una major cura: amb els guants, amb les armilles, amb dotar... I no cal que compri armilles per a tots els mossos. Escolti'm, centri-ho a les zones metropolitanes o a les zones més urbanes, arregli una mica l'equipament de muntanya dels mossos que estan a les comarques de muntanya. Tot això, si en busquem la manera, jo crec que es pot afrontar. És més una qüestió de fal-

ta de voluntat, perquè estan amb tensió, perquè estan discutint –que no dialogant–, i estem una mica encaïllats.

I per acabar, president: jo crec que, en el tema d'equipaments, tots els que vostè ha dit són els que li demanem a les esmenes. El mateix pel que fa als parcs de bombers: en demanem el manteniment, que es puguin fer les obres de manteniment i les coses més bàsiques. En la xarxa viària, els trams de senyalització. Coordini's amb el Departament de Política Territorial per actuar en els vint, vint-i-cinc punts de major sinistralitat, que tots els coneixem, que hi ha mil estudis fets. I en el tema dels plans d'emergències municipals, si se n'han fet tres en sis anys, multipliqui-ho, faci una regla de tres i potser d'aquí a tres-cents anys tindrem els plans de seguretat municipals. Vostè està governant, no m'expliqui que abans queien de punta. Doncs, miri, ara no han de caure de punta.

I el que fem com a última proposta és, a l'estat de la despesa, modificar dos d'aquestes partides sucoses d'«Altres despeses», una de 5 milions i una de 6, i que les destini a tres coses: a la comissaria de Salt, a la comissaria de Sant Martí –prioritzem aquestes dos, precisament perquè hi ha hagut conflictes socials evidents–, i sobretot per a les armilles antibala i per als guants antipunxada i per als equips de muntanya.

Gràcies, president, per la seva magnanimitat. I gràcies, conseller.

El president

Molt bé, moltes gràcies. A continuació té la paraula per un temps de cinc minuts el senyor Jaume Bosch.

Jaume Bosch i Mestres

Gràcies, president. Conseller, miri, perquè no sigui dit, li diré en què coincideixo amb vostè. I coincideixo amb vostè en la definició que ha fet del Cos de Mossos d'Esquadra en la seva darrera intervenció, en les seves darreres paraules. Compartim aquesta definició. Segurament hauríem de reflexionar, vostè i nosaltres, per què compartim aquesta definició del paper dels Mossos d'Esquadra, coincidint tan poc en les mesures concretes, i vostè acaba pactant la política de seguretat amb els grups que no comparteixen aquesta definició que vostè acaba de fer.

En tot cas, sí que discreparia de l'amic Llena en el que... No, no hi discreparia, ho matisaria: que és cert que vostè avui ha utilitzat un to molt més moderat. La meua explicació particular és perquè..., és que vostè sap que aquest pressupost és absolutament indefensable. I vostè s'hi sent incòmode, conseller, perquè vostè no vol ser el conseller que passi a la petita història com el conseller que va aturar les promocions de mossos d'esquadra. Jo crec que vostè ha d'estar incòmode. I, de fet, ho hem vist. Perquè, miri, com lliguen els compromisos que ens acaba de dir vostè ara en la segona intervenció amb el pressupost que ha presentat? Armilles, però al pressupost no hi són, perquè el pressupost per vestuari és ínfim. Cinc-cents mossos –cinc-cents mossos– i cent bombers, diu vostè. Fa el

desig, però en els pressupostos no hi són. Per tant, si es compleixen els seus desitjos, aquest pressupost que ens acaba de presentar no serveix per a res. I miri, la manera de complir els seus desitjos és pactar amb els grups les esmenes que hem presentat.

El meu grup té presentada una esmena de cinc-cents mossos com a promoció per a aquest any. I té presentada una esmena de dos-cents bombers com a promoció d'aquest any. Vostè ha parlat de cent, d'acord. Parlem-ne –parlem-ne–, però vostè, en aquests pressupostos que avui ha presentat..., tot això no hi és. És un desig que ha expressat aquí, però no hi és.

Una altra qüestió. A veure, el tema de la nova uniformitat. Jo crec que en aquests moments de retallades és molt important que els governs donin una imatge i sobretot un missatge de seriositat. Llavors, jo entenc que hi hagi indignació entre molts mossos d'esquadra quan veuen que s'estan confrontant amb el departament per determinats temes, quan vostès venen als mitjans de comunicació reportatges sobre «Els Mossos canviaran d'uniforme per primer cop des del 1983», «Interior vol que la nova vestimenta ja en proves estigui al carrer»... I aquí surten les fotografies de «La nova col·lecció», titulat així. Llavors, si vostès no tenen diners per fer-ho, per què ho venen a la premsa? No ho expliquin, com a mínim. Si fan proves pilot, doncs, escolti, facin les proves pilot, però no cal que faci propaganda. Perquè això és confondre els fets amb la imatge que vostès volen donar. Vostès volen que la gent es cregui que vostès estan fent coses i expliquen això quan ara en realitat ens diu: «No, només és una prova pilot i ja veurem si tenim calés.» Doncs, si no saben si tenen diners, no ho expliquin.

I un tema molt més important que aquest: el tema de la violència masclista. Miri, el que és evident és que hi ha unes dades que segur que a vostè i a tots ens preocupen. I, per tant, el departament el que ha de fer és analitzar si els mecanismes de què disposa per fer front al tema de la lluita contra la violència masclista estan funcionant o no. I vostè... Potser és mala sort, potser és casualitat o potser hi té alguna cosa a veure, però vostè ha sortit als mitjans durant tot aquest any com el conseller que es va carregar el Programa contra la violència masclista. I és així. Llavors... I el seu departament, durant nou mesos, no ha disposat d'aquest programa, i quan el fa el fa d'una manera que nosaltres creiem que és equivocada. A Catalunya hi ha una llei del dret de les dones per a l'eradicació de la violència masclista, que nosaltres creiem que entra en confrontació amb el model que vostè ha definit.

Però miri, ara segurament no és el moment de parlar-ne. Nosaltres hem fet la proposta que vostè comparegui en aquesta comissió per tenir un debat monogràfic sobre el tema de la lluita contra la violència masclista. Ho té tan fàcil com, vostè, dir que accepta això i demanar-ho o, vostè, dir al Grup de Convergència i Unió que estudiïn la possibilitat de votar-nos a favor aquesta compareixença. Perquè creiem que és evident que cal que aquest Parlament faci un debat assossegat, tranquil, en què vostè pugui explicar allò que s'està fent, i que els grups puguem portar-li també la preocupació de molta

gent, entre ells moltes organitzacions feministes, que no comparteixen com s'està enfocant aquesta qüestió.

Un altre tema. Miri, vostè ha parlat de l'eficàcia dels professionals. L'eficàcia dels professionals del Departament d'Interior és indiscutible: els Mossos, el Servei de Trànsit, els Bombers. És indiscutible. I estan fent un servei a la societat impagable. Ara bé, bons professionals amb manca de recursos..., aquesta equació no funciona, conseller. I jo li he donat unes xifres –que vostè no m'ha pogut rebatre, perquè són aquestes– d'una rebaixa brutal dels recursos de què disposaran Mossos d'Esquadra, i Bombers, i el Servei Català de Trànsit, i Protecció Civil durant aquest proper any. I, per tant, això, conseller, entra en contradicció amb la bona predisposició que poden tenir els professionals per fer la seva tasca. Si no se'ls dota de recursos i aquí hi ha una rebaixa brutal, no ho podran fer.

I, finalment, acabo amb l'última cosa. Vostè no n'ha parlat, però per mi és un tema essencial i hi continuarem insistint. Estem en una situació política, social, econòmica molt complicada, en què augmenten els conflictes socials. Jo li demano, conseller, que consensui amb els grups parlamentaris i amb els agents socials la política a aplicar en temps de crisi. Aquest any 2012 segurament hi haurà més mobilitzacions socials, més protestes, més conflictes, i el que volem és que vostè no sigui el que decideix quina política s'ha d'aplicar en això, perquè s'ha demostrat equivocada i la seva política està avui en els jutjats, imputada. I el que volem és que vostè faci –o vostè o el president, si vostè no ho vol fer– una roda de contactes amb els grups parlamentaris, que convoqui el consell de seguretat i que parli amb els sindicats, amb els empresaris, amb la Federació d'Associacions de Veïns, amb el col·legi d'advocats, per definir entre tots quina ha de ser la política de seguretat de la Generalitat en uns moments que són molt conflictius i en què hi pot haver un augment de la conflictivitat social.

El president

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Oriol Amorós en representació d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Oriol Amorós i March

Senyor conseller, miri... Bé, primer de tot aprofito per saludar. Abans ho he fet als membres del departament, i ara voldria també fer extensiva aquesta salutació als membres del Cos de Mossos d'Esquadra, sindicats que ens acompanyen i resta de persones presents a la sala.

Ens explica que té un sistema integral d'atenció a la víctima i que, per tant, bàsicament té un component procedimental, de fer un cert programa, una certa base de dades, de registrar aquests delictes, i que això permetrà una atenció millor. Escolti, estem encantats, hi estem d'acord. Però hi ha un tema de fons que em sembla que vostè no entén. I és que el problema de la violència masclista té arrels més profundes, i no és ca-

sualitat que sota un govern, sota un altre, en temps de bonança, en temps de crisi, amb gent de classe humil, amb gent de classes benestants..., s'estén d'una forma molt transversal. Per tant, és un tema d'arrels més profundes, i per tant nosaltres ens apuntem a la idea de tenir un debat en aquesta cambra. No sé si en aquesta comissió, perquè crec que també els experts d'aquesta qüestió haurien de ser extensius a d'altres àmbits. I, en canvi, a vostè no l'hem sentit citar mai la coordinació en aquesta matèria ni amb l'Institut Català de les Dones ni amb cap altre organisme del Govern. Ja vam veure en les lleis òmnibus que li agrada fer-s'ho tot solet i que feia fora altres departaments d'àmbits que estaven sota la seva responsabilitat, no? Però amb aquest tema, senyor conseller, faci una excepció i entengui que és un tema transversal, que no tot ho arreglarà vostè amb un programa informàtic, que segur que està molt bé.

Respecte a la convocatòria, senyor conseller, no és seriós que ens digui que no sap quina convocatòria porten aquests pressupostos. No és seriós. Aquests pressupostos, de convocatòria de nous mossos d'esquadra, porten una xifra molt clara, que és zero. Zero. Assumeixi-ho. Vostè ha vingut aquí amb uns pressupostos que diuen: «No tindrem nova promoció. Per primera vegada des que tenim el Cos de Mossos d'Esquadra, per primera vegada no hi haurà promoció de mossos d'esquadra.» I si creu que pot arreglar-ho, doncs, presenti uns pressupostos que ho diguin. Però els pressupostos, i li recordo que vénen tard –i li recordo que vénen tard... (*Veus de fons.*) No, no, si ja ho tenen pactat. Per cedir una foto –perquè bàsicament això és el que els demanen, fotos. Doncs, escolti, diguin-ho ja. Però no és seriós que vostès portin mesos tard –vostès porten mesos tard– aquests pressupostos (*veus de fons*) –no es posi nerviós, senyor Puig–..., porten aquests pressupostos molt tard i a sobre no ens diuen quin personal tindran.

«Hosti», és que... Perdoni, eh?, però el que tothom ha de tenir quadrat en un pressupost, primer que res, és el capítol I. (*Veus de fons.*) Si ho sap, digui-ho. I si no ho sap, i si sap que la resposta és zero, digui-ho també. Perquè en l'annex és molt clar: 17.451 l'any passat, 17.443 enguany, 7 de menys. Per tant... I en canvi ens diu que hi ha un criteri de taxa de reposició de fins al 10 per cent. Tindria marge fins a 1.700, imagini-s'ho vostè. Ja entenc que pressupostàriament 1.700 no s'aguanten, i tampoc tècnicament convindria un creixement tan ràpid, no? Però aclareixin-se i diguin alguna cosa, perquè això no és seriós.

Respecte a les armilles i la nova uniformitat, ja s'ha dit gairebé el que s'havia de dir. Però els demanem el mateix. Com va fer l'any passat, exactament igual que va fer l'any passat, ens diu: «No, no, ho estem parlant i ho tindrem arreglat.» Perdoni, però avui és el dia dels pressupostos. És avui que ho hauria de portar aquí. I com que els porta tard, amb més raó.

Miri, jo no li demanava un pronunciament sobre filosofia política o reflexió política nacional. No li demanava això, eh? (*Veus de fons.*) No. Li demanava com ho pensen fer per incrementar el pressupost de la Generalitat de Catalunya amb 16.000 milions. Li parlava

de pressupostos. Amb la tècnica del 2000, del Majestic 2, creu que es recuperaran aquests 16.000 milions de dèficit fiscal? A mi em sembla que no. Anant del bracet amb la delegada del Govern creu que els recuperaran? A mi em sembla que no.

A mi em sembla que si Convergència i Unió és dependent i dona un suport gratuït a la major pujada d'impostos que han patit les rendes del treball, que incrementen el dèficit fiscal en 1.200 milions d'euros a canvi de res, amb aquesta tècnica, la veritat, no anirem enlloc. És a dir, jo els felicito, com a grans negociadors, però el seu representant en aquestes negociacions, que s'asseu al Consell Executiu –que és president del seu grup parlamentari a Madrid i que té un lloc al Consell Executiu–, que es presenta davant de l'opinió pública com un gran negociador, a vostè mai li ha portat res. Ni a vostè, ni a infraestructures, ni gairebé a cap departament. Canviïn de negociador; si no els funciona, canviïn de negociador. Però el que tenen no els funciona. I amb la tècnica del Majestic 2 ja sabem que no se'n sortiran.

Per tant, nosaltres... No li volia parlar de filosofia política. Que en això hi tinc molt d'interès –el dia que vulgui–, però avui aquí li parlava de pressupostos. Com ho farem per tenir 16.000 milions més en els nostres pressupostos?

Miri, lideratge si arriba a l'acord... Miri, el lideratge no li qüestionem, o no li qüestionem perquè avui tingui mossos protestant a la porta d'aquest Parlament. No, sinó perquè vostè en va fer una bandera fonamental a l'hora de definir el seu mandat. I el lideratge s'exerceix, per exemple, amb missatges clars en democràcia. No és possible dir als ciutadans: «Patrullin vostès per les seves propietats rurals.» Això és pèrdua de lideratge. És pèrdua de lideratge quan davant de fets provats i que ha vist tothom, com els de la plaça Catalunya –on sí que van haver-hi ordres errònies i una direcció errònia de l'operatiu–, com els del Parlament, vostès diguin que ho han fet tot perfecte. Això no pot ser.

I dues coses més, si m'ho permet el president. Escolti, multireincidència. Una altra vegada derivar-ho en una llei, per fer una miqueta de discurs populista punitiu? Escolti, multireincidència..., tenim lleis aprovades per combatre-la des de l'any 2003. El que vostè ha de fer és exigir a Madrid que tinguin un registre de delictes i faltes que sigui coordinat amb tots els jutjats, i punt. Si després volen modificar la llei ja en parlarem, però de moment amb les lleis vigents ja poden combatre la multireincidència.

És que jo el veig molt tou amb tots els nous responsables de Madrid. Per cert, no m'ha contestat si li semblen bé les pretensions d'invasió competencial per part de la delegada del Govern. Com que ja li va semblar bé la intervenció prèvia... De fet, va ser l'únic dirigent del seu partit que el dia que es va anunciar la intervenció prèvia sobre els comptes de la Generalitat va dir que li semblava raonable. De fet, es va avançar, tots després l'han seguit, no? Ara ja els sembla bé. Però, clar...

El president

Senyor diputat, si us plau, vagi acabant.

Oriol Amorós i March

Acabo. Escolti'm, Bombers: vestuari, quaranta-sis euros per bomber. Creu que en té prou? Queviures, rebaixa del 37,5 per cent. Comunicacions, segon any consecutiu de rebaixa del 50 per cent. Plantilla congelada. Vostè diu que somia amb cent bombers més. Els pressupostos diuen que passem de 3.178 el 2010 a 3.055 el 2011 i a 3.049 el 2012. Per tant, on són aquests cent bombers nous, senyor Puig?

El president

Molt bé, gràcies. Per passar la paraula... (*Veus de fons.*) El senyor conseller –vostè– en qualsevol moment pot exercir el dret de contestar, però sempre, en aquest debat, tancaran els portaveus. En la compareixença tanca vostè, aquí no. Vull dir..., perquè es retroalimentaran, ho alimentarem i... Jo fins a les sis de la tarda..., el president no té pressa, eh? (*Remor de veus i rialles.*) Que quedi clar que... Senyor Albert Rivera, té la paraula.

Albert Rivera Díaz

Gràcies, president. Diverses coses que han quedat sense contestar.

La primera, li he demanat concreció al capítol I, concreció d'aquestes retallades sobre els complements salarials dels mossos, sobre aquests tiquets dinar, sobre, en definitiva, la remuneració. I dic «remuneració» i torno a insistir en la idea que la paga que alguns li diuen la «paga extra» no és una panera, és part del sou. Ho dic perquè vostès han fet creure a l'opinió pública..., diuen: «Això, home, és que els han retallat una part de la paga extra.» La paga extra és sou, és salari, igual que un complement, igual que en altres àmbits, doncs, un trienni o un quinquenni. És a dir, formen part del sou d'un servidor públic. Per tant, jo li demano concreció: com queden afectats els drets laborals dels mossos d'esquadra, dels bombers, amb aquests pressupostos? Perquè no ho hem sabut trobar, tal com està i com vostè diu, si als pressupostos sí que es parla de suspensió –als pressupostos, a la llei, es parla de suspensió d'algunes clàusules de convenis col·lectius.

Segona qüestió, no m'ha parlat tampoc ni m'ha contestat sobre l'actuació, la rebaixa dràstica sobre el parc mòbil, sobre el combustible, en definitiva, sobre el que alguns creiem que sí que afecta la qualitat de la patrulla, del servei en molts barris, ciutats i zones de Catalunya. Vostè no m'ha contestat sobre això. Jo la informació que tinc, senyor conseller, és que s'està reduint dràsticament. Els pressupostos ho diuen també, en un 40 per cent: que es passa de 21 milions a 7 milions i que evidentment no cal ser, bé, matemàtic, com el senyor Mas-Colell... Ell sí que fa matemàtiques bé, però la veritat és que després, a la vida real de les persones –a la vida real de les persones–, passar de 21 milions a 7 en parc mòbil suposa tenir menys cotxes i suposa patrullar menys, i tenir menys benzina suposa patrullar menys amb cotxe. I a això crec que tots hi arribem.

Per tant, digui'ns què pensa fer amb això, perquè aquests pressupostos, tal com estan –per això hem presentat l'esmena a la totalitat–, són absolutament insuficients tant en l'àmbit de parc mòbil com en l'àmbit de poder patrullar dignament, com ho han de fer els mossos d'esquadra. No copiem lamentablement el que altres cossos de l'Estat ja pateixen de fa molts anys. Intentem en aquest cas, doncs, que almenys no arribem a copiar tot allò que funciona malament o que no tenen dotacions suficients altres cossos de policia de l'Estat.

Perquè és que al final, sap què passa, conseller? Deixi'm que li ho digui, i permeti-m'ho, és que al final podem arribar al ridícul –podem arribar al ridícul, i li ho deia perquè és així– de no poder patrullar o d'haver d'anar amb moto o d'haver de pujar a una furgoneta, i al final semblarem un esquetx del Gila, no?, si m'ho permeten, d'allò de l'*enemigo* i de trucar i: «Escolti'm, que vindrem amb moto.» O: «Vindrem amb furgoneta.» O: «Vindrem sis perquè no tenim benzina.» Llavors, a aquest ridícul no hi podem arribar, perquè perjudica la seguretat de molts barris i ciutats de Catalunya. No només per una qüestió de dignitat professional, sinó per una qüestió de seguretat concreta i pràctica.

Per altra banda, respecte a la negociació, jo..., deixi'm dir-li –li ho he dit abans, conseller–: vostè deia que hi han portes obertes per intentar negociar. Però fins ara en altres àmbits s'ha arribat a acords –en l'àmbit de la justícia. Jo li demanaria que s'hi posi al capdavant. Ho dic..., i li ho dic amb tot el respecte al seu equip, però la sensació i la realitat que hi ha avui dia és que els interlocutors i les persones que estan al capdavant de la policia i al capdavant o sota de la seva conselleria no han tingut la capacitat ni prou coneixement de l'àmbit específic que representa la Policia de Catalunya –i en aquest cas també el Cos de Bombers– com per arribar a acords. Perquè si vostès, quan parlen amb els sindicats i amb aquells que han de negociar, no saben ni de què estan parlant, és complicat de dialogar, és molt complicat. I això no ho dic jo, eh?, això està publicat i ho han dit els representants sindicals; és a dir, no ho estic dient jo. Per tant, els demano el màxim rigor i que vostè s'hi posi al capdavant, i que estigui vostè a les reunions, que prengui el timó. Jo no li he dit que perdi la legitimitat –li ho han dit uns altres–, però sí que, si deixa que passi el temps, sí que la pot perdre, perquè en definitiva vostè és el responsable màxim del cos. Per tant, negociació i màxima responsabilitat en aquesta negociació.

Finalment, també en els resultats. Els resultats... Vostè, que va estar a l'oposició i és un portaveu..., un gran portaveu, des del punt de vista polític, sap perfectament que les dades es poden maquillar de moltes maneres. I això tampoc ho dic jo, ho han dit alguns sindicats de mossos d'esquadra. I vostè sap que en una denúncia poden haver-hi diversos delictes o un delicte, i es poden comptabilitzar d'una manera o d'una altra. I això, senyor Puig –en l'etapa anterior, vostè i jo, que estàvem a l'oposició...–, sap perfectament que la conselleria anterior n'era experta, també, no?

Per tant, en aquest sentit li demanaria que no traguem pit, de vegades, de coses que són estadístiques per arribar a aconseguir un 2 per cent de reducció, que com vostè sap, segons com es vesteixi –i no ho dic jo, conseller, ho diuen els mateixos mossos d'esquadra–..., es pot vestir de moltes maneres. Per tant, li demano rigor també en aquestes estadístiques.

I després no oblidar que en aquestes estadístiques globals n'hi han algunes de molt preocupants, com, en aquest sentit, el que passa amb les empreses. És a dir, avui, amb un teixit empresarial dolgut per la crisi, amb una situació dels comerços de molts barris i ciutats que pateixen els furtcs, que pateixen aquestes bandes organitzades, avui hi ha una sensació d'inseguretat a molts barris i ciutats, per molt que l'indicador teòric d'aquest 2 per cent menys de delictes..., digui el que digui. La realitat és que –i vostè ho sap, si parla amb molts comerciants, amb moltes entitats cíviques, amb moltes associacions de veïns– tenen la sensació d'inseguretat, i la realitat d'inseguretat.

Per acabar, conseller, nosaltres tindrem la mà estesa en aquests punts que li deia, on puguin haver-hi acords. Li recordo que vostè té 1,2 milions pressupostats de vestuari –1,2–, i això són tres mil armilles lleugeres per a mossos d'esquadra, és a dir, gairebé un terç de les persones que podrien necessitar aquestes armilles. És molt senzill, en comptes de fer gorres de beisbol i polos, que no salven vides, compri vostè armilles, que sí que salven vides, és molt senzill; canviï vostè la prioritat i arribi a un acord amb els sindicats. I li ho poso aquí a sobre, si vol utilitzar aquesta partida per fer-ho així, i tindrà el suport del nostre grup per intentar arribar a un acord amb aquestes armilles. Que no és prioritari ara posar gorres de beisbol i sí és prioritari salvar vides als mossos d'esquadra.

Per tant, conseller, deixi'm que li digui una cosa que em va dir l'altre dia...

El president

Vagi acabant, si us plau, senyor diputat.

Albert Rivera Díaz

...–sí, acabo, president– un mosso d'esquadra, i no diré el seu nom perquè no hi hagin conseqüències, però que coneix el cos. I em comentava: «Miri, tenim una sensació..., la comparació amb el senyor Saura i el senyor Puig.» Si li interessa, doncs, li ho explico. Em va dir: «El senyor Saura era aquell pare que portava molts regals però mai era a casa; que ens tenia contents però mai estava a casa, i teníem la sensació de falta de suport, de falta de recolzament públic –moral, fins i tot, moltes vegades. I el senyor Puig és aquell pare que potser sí que està més a casa, que dona copets a l'esquena, però que no ens posa el plat a taula, que no ens porta el que necessitem per treballar.» I jo li demano, senyor Puig, intentar fer un equilibri, entre el pare que fa regals i no hi és i el pare que hi és però no dóna de menjar. I quan dic «de menjar» m'estic referint –lògicament– simbòlicament al que és el sou –el salari– i el material per treballar. Posi vostè

el plat a taula, sigui vostè també el responsable d'això, que a nosaltres ens tindrà al costat per recolzar el Cos de Mossos, no com d'altres consellers. Però també li exigim que compleixi les obligacions i els drets d'aquests cossos de seguretat.

Gràcies, senyor president, senyors diputats i diputades.

El president

Molt bé. Gràcies, senyor diputat. Bé, hem acabat el torn i ara passarem al posicionament sobre les esmenes a la totalitat per part del Grup de Convergència i Unió. I té la paraula el senyor Lluís Guinó, i estic convençut que no utilitzarà tot el temps que reglamentàriament li toca.

Lluís Guinó i Subirós

Molt bé, gràcies, president. Conseller, secretari general, senyors diputats, representants sindicals dels mossos d'esquadra, deixin que faci breument una contextualització del que és pròpiament el Projecte de pressupost d'aquest any 2012, des d'un punt de vista de configuració global dels pressupostos del Govern de la Generalitat. I, per altra banda, també, fer una referència explícita i molt concreta a una qüestió bàsicament de tècnica pressupostària i de marc pressupostari.

Pel que fa a la configuració dels pressupostos generals de la Generalitat de Catalunya, des d'aquest punt de vista sí que s'ha de fer una consideració realista: assumir la realitat de la situació econòmica del país i, per tant, considerar la davallada d'ingressos que ha tingut del Govern de la Generalitat de Catalunya des d'aquest punt de vista; la problemàtica estructural dels pressupostos de la Generalitat pel que fa a les transferències de l'Estat, i, òbviament, i com a conseqüència del dèficit en el qual les finances públiques del país es troben, la incapacitat pràcticament absoluta de l'endeutament. I, per tant, aquest context, aquesta estructura dels ingressos del Govern de la Generalitat condiciona no només el pressupost del Departament d'Interior, sinó els pressupostos de la resta dels departaments del Govern de la Generalitat.

Una vegada feta aquesta referència, hi ha una altra qüestió que té a veure més amb el marc pressupostari i amb una qüestió bàsicament de tècnica pressupostària. Ha fet referència el conseller en la seva primera intervenció al que suposa de reducció des d'un punt de vista de capítol I. De fet, la conselleria d'Interior és una conselleria especialment intensiva en capítol I –de fet, pràcticament el 90 per cent del pressupost és capítol I. I, per tant, des de la perspectiva d'aquestes mesures de contenció que s'han plantejat en el capítol I, en matèria de personal, implicaran òbviament una deducció dels imports corresponents de despeses d'aquestes característiques. Que això sí que ha deixat clar –i en tot cas hi incideixo, des d'aquest punt de vista– que revertirà en un increment del conjunt de la resta de partides del pressupost. I que segurament alguns dels dubtes que els grups parlamentaris plantejaven en les seves intervencions, perfectament lícits –i que no veien d'alguna manera expressats formal-

ment en la proposta de pressupost, es veuran condicionats, des d'aquest punt de vista, de forma positiva per aquesta reducció que aniran..., i, hi insisteixo, revertiran de forma expressa en la resta de partides del pressupost del Departament d'Interior. És a dir, les reduccions i les minves del capítol I del pressupost del Departament d'Interior no aniran a reduir dèficit, des d'un punt de vista formal –dèficit del Govern–, sinó que aniran per complementar aquestes partides que els grups parlamentaris han plantejat que no trobaven suficientment consignades en el pressupost elaborat pel departament.

Jo voldria fer referència també a altres qüestions que tenen més a veure amb actituds i amb el to de determinades intervencions. És a dir, celebro que el representant del Partit Socialista d'alguna manera també celebri el to de la intervenció del conseller. En totes les intervencions que ha fet el conseller els darrers temps el to ha estat més o menys el mateix, en el sentit de fer un diagnòstic coincident de la realitat, de fer propostes que són bàsicament realistes. I que també celebro, per altra banda, que hi ha hagut també un canvi en certes actituds dels grups parlamentaris, en el sentit de «positivitzar» les actuacions a fer i de proposar consensos, que és el que han fet en comissió moltíssimes vegades.

Pel que fa a les inversions, sí que em dóna la sensació que totes les actuacions previstes en comissió, consensuades per tots els grups parlamentaris, sempre han estat condicionades a les disponibilitats pressupostàries. En la mesura del possible i en la mesura que el departament disposi de recursos per tirar endavant aquestes inversions –començant per la comissaria de Salt, o per tirar endavant, per exemple, la de l'Ametlla de Mar–, evidentment el compromís del conseller avui ha estat exprés i especialment explícit.

Els grups parlamentaris han insistit en qüestions que els preocupen no només des d'un punt de vista polític sinó també des d'un punt de vista social, com és, per exemple, l'increment de casos de violència masclista, domèstica, que s'estan portant a terme o que estan a la llum pública en aquests moments. Llavors, una de les qüestions que em sembla interessant de destacar és que, tot i que s'ha canviat de sistema de funcionament, el Departament d'Interior ha intentat o està intentant tirar endavant una proposta que sigui clarament transversal.

El Grup d'Esquerra feia referència que no s'havia tingut en compte el plantejament de l'Institut Català de la Dona, en aquest sentit. I, de fet, totes les intervencions, tots els treballs que s'han fet fins ara des del departament..., hi ha tingut, des d'una forma global i transversal, la participació de tots els departaments que tenen una relació molt directa amb aquesta gravíssima problemàtica: des del Departament de Benestar –i, en aquest cas, l'Institut Català de la Dona–, i tots aquells departaments que de forma transversal tinguin quelcom a fer per tal d'evitar precisament aquesta xacra. Que és absolutament indispensable el treball transversal i integral, des d'aquest punt de vista. Totes les aportacions que facin els grups parlamentaris, des d'aquesta perspectiva, seran benvingudes, i la mà este-

sa que ha fet el conseller en la seva segona intervenció em sembla que és interessant d'acollir-la i de tenir-la en compte.

En seguretat, especialment, és important arribar a consensos, sobretot perquè vuit anys enrere va governar el Departament d'Interior o va dirigir el Departament d'Interior un responsable del Partit Socialista i els últims quatre anys el responsable del Departament d'Interior era d'Iniciativa. I, per tant, experiència de gestió, experiència de govern en tenim tots, i per tant d'alguna manera aquesta mena de plantejament de consens l'hauríem de posar més en pràctica, i sobretot, hi insisteixo, en una matèria com és la seguretat. I també, i d'acord amb el que deia el diputat d'Iniciativa, quan el futur més immediat també planteja greus riscos des d'un punt de vista social, des d'un punt de vista de mobilització, que faran que necessitem entre tots una bona entesa i una bona col·laboració.

Per acabar la meva intervenció, només dir-los que posem sobre la taula una altra qüestió que té a veure, evidentment, amb qüestions de seguretat, i que el conseller hi ha fet referència. I és que les dades estadístiques, que són clarament objectives, que tenen al darrere un suport institucional i que es transmeten sobretot, de forma objectiva i sincera..., a explicar el que succeeix als mitjans de comunicació per tal que aquests ho traslladin a la societat, em sembla que no es poden posar en dubte. És a dir, ni es posaven en dubte amb l'anterior Govern ni crec que tingui sentit a hores d'ara posar en dubte les que posa sobre la taula l'actual Govern. Sobretot perquè, tot i que s'han d'entendre aquests dos pressupostos, el del 2011 i el del 2012, amb un relat clarament de continuïtat, el que és cert és que, amb les restriccions, amb les reduccions que s'han portat a terme en el pressupost de 2011, els resultats i els indicadors continuen tenint una perspectiva positiva, o progressivament positiva. Perquè, de fet, la satisfacció absoluta en qüestions de seguretat és absolutament impossible i inassumible, des d'aquesta perspectiva.

En definitiva, i per acabar la meva intervenció, com que una de les preocupacions que han posat sobre la taula els grups parlamentaris ha estat, amb molta insistència i amb molta prioritat, les armilles, el que ha deixat claríssimament exposat el conseller és que estem disposats –o el Govern està disposat– a parlar-ne; que se n'ha de parlar, òbviament, amb tot el col·lectiu dels mossos d'esquadra. I per tant, des d'aquesta perspectiva, en la mesura que es puguin modificar i incrementar les partides del pressupost de 2012, una de les prioritats –i així ho ha dit el conseller– serà precisament tirar endavant aquesta necessitat que tots els grups parlamentaris hem posat sobre la taula, i que el Govern té intenció de resoldre.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor Guinó. Ara passariem al posicionament per part del Grup Parlamentari del Partit Popular, per un temps màxim de deu minuts. Qui fa ús

de la paraula? (*Pausa.*) El senyor Pere Calbó? D'acord, senyor Calbó, té vostè la paraula.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyor president. Molt ràpidament, agrair-li també, senyor president, les seves amables paraules, que ha fet a l'inici d'aquesta comissió.

I una prèvia, una referència al senyor Amorós. Miri, si tota la seva fonamentació política –dels seus arguments– es basa a fer més o menys gracies amb el nom de la delegada del Govern, pobres arguments polítics –pobres arguments polítics. Però, en tot cas, és la manera de fer d'Esquerra Republicana, que ja ens hi té acostumats. L'únic que nosaltres li demanàriem és un cert respecte institucional. Vostè pot discrepar, pot establir les seves diferències polítiques, però un respecte institucional crec que és exigible.

Dit això, el Partit Popular –i ara ens posicionarem respecte a les esmenes a la totalitat de les seccions pressupostàries presentades– no donarà suport a aquestes esmenes, però tampoc les votarem en contra. I aquesta abstenció té significació política, perquè en diferents departaments en alguns casos ens hem abstenut i en altres els hem votat en contra. I nosaltres ens abstindrem perquè no compartim alguns dels aspectes proposats en la intervenció del conseller en el marc d'aquesta aprovació del pressupost.

Permeti'm ràpidament un incís, perquè crec que l'actualitat mana, i és que, amb absolut respecte als procediments judicials que estan en curs, nosaltres volem manifestar el nostre suport, del nostre grup parlamentari, al director general de la Policia, a l'extint d'alcalde de Seguretat de l'Ajuntament de Barcelona i a tots els comandaments i agents que van fer aquella intervenció. Segurament seria necessària una reflexió molt més profunda, però alguna cosa no funciona en la nostra societat quan veiem aquest tipus de situacions.

Dèiem que no compartíem algunes de les decisions preses, i entenem que moltes d'aquestes decisions es poden reconduir i reconsiderar en el marc del pressupost que avui vostè, com a Govern, ens presenta. I per nosaltres es tracta només de voluntat política, perquè entenem que la proposta de pressupost permet aquests marges.

I miri, conseller, nosaltres discrepem de la forma en què ha volgut vostè implantar els ajustos que afecten els agents del Cos dels Mossos d'Esquadra. Millor dit, els ha volgut imposar, sense diàleg previ. I aquesta forma de fer ha comportat una reacció i una mobilització que molts agents que fa molts anys que són en el cos no havien viscut mai. I aquesta sí que és la seva responsabilitat directa, com a conseller del Departament d'Interior. I nosaltres creiem que és un error excusar-se que els propers dies hi haurà una mobilització, per no assegurar-se a la taula amb els agents dels Mossos d'Esquadra per dialogar i arribar a acords.

Miri, la consellera de Justícia li ha demostrat que és possible arribar a acords en el marc del pressupost que ens presenten, quan ha arribat a un preacord amb els funcionaris de presons. La pregunta és senzilla: si la consellera de Justícia pot, per què el conseller d'Inte-

rior no pot? I entenem que les especials funcions que encomanem als agents dels Mossos d'Esquadra i la perillositat que assumeixen cada dia l'obliguen, com a conseller, a dialogar les vegades que faci falta per arribar a aquest acord. I aquesta és la seva responsabilitat, que no pot delegar. I entenem que aquest acord amb els agents es pot incloure en el marc de la proposta de pressupost que vostè està sotmetent a consideració. Precisament la consellera de Justícia ho ha fet en aquests termes. Vostès han volgut imposar sense dialogar, el que és un greu error en la seva gestió. I ara li reclamem que dialogui, dialogui i dialogui, fins a arribar a un acord. Al nostre parer es tracta senzillament de voluntat política d'arribar-hi.

Miri, conseller, ara fa poc, ha passat gairebé un any –un any i una mica més, i escaig, però podríem dir un any– des que vostè va assumir les responsabilitats del Departament d'Interior, i ja hem de denunciar flagrants incompliments. I, si em permet el símil futbolístic, és com aquells partits de futbol que comencen i ja en pocs segons ja fan el gol, no? Doncs, vostè, miri, el mateix. En seu parlamentària va assumir de forma reiterada un seguit de compromisos que a les primeres de canvi –a les primeres de canvi– ja ha incomplert. I el que és més greu: quan vostè va assumir aquests compromisos vostè coneixia perfectament quina era la situació financera, l'estat de les finances de la Generalitat. Per tant, vostè coneixia a què es comprometia i es deixava comprometre.

Miri, s'hi ha fet referència però nosaltres insistirem respecte a la convocatòria d'enguany de cinc-cents nous agents. Vostè oblida –no hi ha fet ningú menció– la Resolució 275/IX del debat sobre l'orientació de la política general del Govern, que s'hi recollia, en el seu punt 99, precisament, que «el Parlament de Catalunya insta el Govern a preveure que en el pressupost de l'exercici 2012 la convocatòria de la vint-i-sisena promoció del Cos de Mossos d'Esquadra sigui de cinc-cents nous agents». Això és el que li manava, i vostè, el seu grup parlamentari, va assumir per a enguany. I, això, no estem parlant de fa tant temps, estem parlant de fa pocs mesos.

I no juguem al joc de la confusió. Vostè, com a conseller, és solidari de les decisions del Consell Executiu. Per tant, el que a nosaltres ens ha entrat en aquest Parlament, abans de qualsevol reglamentació –que no existia quan va entrar el Projecte de pressupostos en aquest Parlament–..., ja hi havia una decisió del Consell Executiu de convocar zero places. I vostè..., és la decisió que van acordar, i aquest és l'acord. I va vostè i intenta confondre, i dir: «Escolti, a més hi ha un decret, ens agafem al decret. Li ficarem una mica les culpes al PP, que això sempre queda bé, i aleshores direm...» Perquè vostè no ha plantejat quin marge li dóna el 10 per cent de taxa de reposició. (*Veus de fons.*) No, senyor conseller, és que és seriós el que estic dient. Vostè no ha plantejat en cap moment quin marge li representa el 10 per cent de la taxa de reposició de les jubilacions. No ho ha dit. Molt pocs..., o molt pocs, no? Vostè no ho ha dit. Per tant, vostè té aquesta obligació i vostè és solidari d'aquesta decisió que ha pres d'antuvi. Per tant, queda clar que vostè el que està fent

és incomplir un mandat del Parlament, i haurà d'explicar als catalans que tampoc ho ha fet; per què vostè incompleix els mandats del Parlament de Catalunya.

S'ha fet referència –i crec que és important intentar abordar-ho en el procés d'esmenes– a la convocatòria de cent nous bombers. I, per tant, aquí, crec que és un treball que cal continuar.

Però miri, els seus incompliments no queden aquí, s'estenen –i ja s'hi ha fet referència– als equipaments, a la construcció de nous equipaments policials. (*Veus de fons.*) Escolti, no, vostè es va comprometre molt clarament –i podem repassar les actes si vol, eh?, perquè són transcripcions, gràcies a Déu– a les comissaries dels districtes, per exemple, de Sant Martí i de Sarrià - Sant Gervasi. Va fer uns compromisos molt concrets que ara ha incomplert.

O podem posar un altre exemple, l'àmbit de la protecció civil. Vostè en la presentació dels pressupostos de l'any 2011 establia com una de les seves prioritats –i miri la presentació que feia el seu powerpoint, del Govern..., que feia– elaborar la llei d'emergències i protecció civil de Catalunya. No tenim constància que hagi entrat el projecte de llei durant el 2011 en aquesta matèria. Un altre incompliment per part del seu departament.

Per tant, compromisos molt concrets –li fico alguns exemples, que ens hi podríem estendre, però en deu minuts hem de fer economia a l'hora de fer l'exposició–, compromisos molt concrets i clarament incomplerts. I crec sincerament, conseller, que vostè ha assolit un rècord: incomplir tant en tan poc temps. Només hem fet un any i el seguit d'incompliments és, malauradament, llarg i extens.

Miri, s'hi ha fet referència, però és que vostès a les seves presentacions estableixen unes xifres que són molt preocupants, i ens referim al que vostès preveuen passar..., el nombre de vehicles del Cos dels Mossos d'Esquadra. L'any 2011 ens deia que eren 3.547 i enguany ens diuen que disposaran de 3.089 vehicles. És a dir, 508 vehicles menys, fet que representa un 14,1 per cent de reducció, segons les seves dades. I nosaltres entenem que això sí que té una incidència directa en la seguretat dels ciutadans i en la tasca preventiva i reactiva que han de realitzar els agents.

Escolti, plans locals de seguretat. Li ho torno a dir: hi ha una moció aprovada pel Parlament de Catalunya que li estableix un mandat, i que ha de ser una prioritat l'elaboració d'aquests plans locals de seguretat. I vostè ens presenta un pobre balanç. Però nosaltres entenem que aquest precisament ha de ser un instrument –un dels instruments, però un instrument clau– en la millora de la coordinació de les policies locals amb el Cos dels Mossos d'Esquadra. I l'anterior Govern tripartit es va oblidar de a què obliga la llei, i vostè va pel mateix camí al dia d'avui.

Respecte a les armilles i als guants antitall torno a recordar-li que no n'ha fet vostè esment. Resolució 275/IX del debat sobre l'orientació de la política general del Govern, el seu apartat 98. Vostè ha de presentar en el termini de sis mesos aquest pla de com implan-

tarà aquests elements d'autoprotecció. Ja n'han passat quatre, li'n queden 2. Però escolti, sentint-lo a vostè en aquesta compareixença ens preocupa molt que ens puguem trobar davant d'un nou incompliment a l'hora de parlar-ne.

Molt ràpidament, perquè el temps passa volant: seguretat viària. Dades bones el 2011 –acceptables, diguem-ne–, però necessitat de posar en funcionament immediatament, que vostès ho preveuen, l'atenció a les víctimes, l'oficina d'atenció a les víctimes. En el Parlament, la comissió de seguretat viària també crec que seria una prioritat clara posar-la en funcionament.

Per acabar, perquè queda ja poc temps: miri, alguns fan moltes fotografies i grans discursos, però enguany ens trobem en la mateixa situació, que l'únic grup parlamentari que ha estat disposat a assumir la responsabilitat de tirar endavant els pressupostos, a part del Govern i de qui li dóna el suport, que és Convergència i Unió, ha estat el Partit Popular. La resta són discursos, que la realitat ha demostrat que no hi havia aquesta voluntat política.

Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquestes esmenes a la totalitat de les seccions i volem fer un treball d'aquí al dia 9, que és quan s'han de votar les esmenes parcials, per tal d'intentar redreçar aquestes decisions que vostè ha pres de forma errònia i intentar incorporar millores importants en el pressupost que ens presenten. Perquè alguns ara reclamen aquests 16.000 milions, alguns reclamen ara, a l'oposició, el que han estat incapaçs de fer quan estaven al Govern. I, per tant, aquesta és la realitat incontestable.

Però no voldria acabar, i molt ràpidament, sense tornar-li a reclamar que dialogui, dialogui i torni a dialogar amb els agents dels Mossos d'Esquadra i hi arribi a acords. Els seus col·legues en el Govern li han demostrat que és possible en el marc d'aquests pressupostos. Nosaltres li demanem i li exigim que sigui capaç també de demostrar que vostè està a l'alçada i que és capaç d'arribar a aquests acords.

El president

Moltes gràcies. Senyor Oriol Amorós, em demanava la paraula?

Oriol Amorós i March

Sí, hi ha hagut una al·lusió molt directa per part del senyor Pere Calbó.

El president

Bé, trenta segons.

Oriol Amorós i March

Miri, de gràcies, cap, senyor Calbó. Aquest país hem tingut un problema molt greu quan diversos cossos policials..., tots volien patricular perquè tots volien ser visibles, i això ha estat un problema per a la seguretat d'aquest país. Jo entenc que a vostè i al senyor Rivera els faci il·lusió veure patricular la Guàrdia Civil. Ja no

discuteixo si em fa il·lusió o no la Guàrdia Civil que patrolla. El que discuteixo és que diversos cossos que volen fer-se visibles..., és ineficàcia policial. Per tant, de gràcia, cap.

I respecte a la lluita contra el dèficit fiscal, miri, nosaltres no ho vam aconseguir tot, però vam fer un sistema de finançament que la seva liquidació és una reducció de 2.000 milions d'euros del dèficit fiscal. I vostès tenen el rècord, amb només un mes al Govern..., prenen una mesura que apuja directament 1.200 milions d'euros el dèficit fiscal, la major pujada d'impostos de la història sobre les rendes del treball, la major que hi ha hagut mai: vostès.

(*Albert Rivera Díaz demana per parlar.*)

El president

Demana... (*Veus de fons.*) Molt bé, sí, sí, donaré la paraula trenta segons perquè hi ha hagut al·lusions directes. Però que en la mesura del possible no facin ara vostès al·lusions directes, perquè si no estarem..., en fi, hauré de donar la paraula a més al·ludits. Senyor Albert Rivera, molt..., trenta segons.

Albert Rivera Díaz

No pretenia prendre la paraula, però... A mi el que em fa il·lusió, senyor Amorós, és que s'acabi la delinqüència a Catalunya, que treballin de la mà tots els cossos, perquè als ciutadans els importa la seguretat i la llibertat. I les seves dèries i fòbies amb els cossos de seguretat, amb la Guàrdia Civil, amb els policies, amb els Mossos, és un problema d'Esquerra Republicana, i no ho han de pagar els ciutadans de Catalunya.

I, per cert, el que hauria de fer el seu grup és no donar suport als evasors fiscals ni donar suport, com han fet aquests dies, a aquells que no volen pagar impostos, i lluitar contra el frau fiscal.

Gràcies.

El president

Molt bé, gràcies. (*Pere Calbó i Roca demana per parlar.*) Senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

No entraré en aquest debat, en aquest joc que pretén Esquerra Republicana, perquè el considero absurd. Per tant... Però sí que li tornaria a demanar..., li demano respecte institucional i que no basi el seu discurs polític, com ho ha fet, en la utilització del nom per fer la gràcia. Li ho torno a demanar. Vostè no s'ha excusat d'aquesta utilització, i nosaltres el que li demanàvem era respecte a la delegada del Govern a Catalunya, perquè no es mereix que vostè utilitzi el seu nom d'aquesta manera. Vostè hi pot discrepar i nosaltres podem discrepar de la seva visió política, però no utilitzi el nom, perquè demostra que tenen molt poc fonament polític els seus arguments.

Gràcies, senyor president.

El president

Molt bé. (*Jaume Bosch i Mestres demana per parlar.*) Senyor Jaume Bosch?

Jaume Bosch i Mestres

No és per res d'això, president, és per una al·lusió que ha fet el portaveu de Convergència al meu grup. Molt breu.

El president

Molt breu. Trenta segons.

Jaume Bosch i Mestres

No, ha fet l'al·lusió i després ha ofert mà estesa i diàleg. Només dues cosetes. Una, en un any –en un any– el meu grup ha estat cridat pel Departament d'Interior una vegada, i per un tema relativament menor, a tenir algun contacte sobre temes de política de seguretat. Una vegada en un any.

Segona qüestió: diàleg i mà estesa? Jo li demano el compromís del seu grup –ara no em refereixo al conseller: del seu grup parlamentari– que pactem entre tots els grups una sessió, acceptant també el que s'ha dit abans, sobre el tema de la violència masclista, en què pugui venir el conseller Puig, que pugui venir la presidenta de l'Institut Català de les Dones, si cal algun altre conseller o consellera afectats, i que fem un debat monogràfic, en aquesta comissió o en una altra, sobre el tema de la lluita..., del paper de la Generalitat en la lluita contra la violència masclista. Jo crec que seria una bona manera de demostrar capacitat de diàleg i mà estesa.

El president

Molt bé, moltes gràcies. El senyor conseller vol respondre d'una manera molt breu al senyor Pere Calbó. Per tant, si és al senyor Pere Calbó exclusivament, doncs, serà el senyor Pere Calbó el que tanqui el torn.

El conseller d'Interior

No, no, molt breument. Una puntualització: els plans de seguretat local són iniciatives dels mateixos municipis, i nosaltres impulsarem tot això, però jo no puc imposar l'aprovació de plans locals. És només per apreciar..., i que estem intentant difondre-ho.

I, segona, vaja, li agraeixo el seu oferiment. Acabo d'entendre que el Partit Popular a Catalunya defensarà que la convalidació del Reial decret de mesures a Espanya, al Govern espanyol, ens permeti, doncs, fer una convocatòria dels cinc-cents mossos d'esquadra. Si és així, estic convençut que compartirem..., jo compliré el meu propòsit i, en tot cas, retirarem la cotilla que en aquests moments tenim, perquè és que la congelació és total per a totes les administracions, per a totes les institucions, i en això jo avui hi tinc una certa dificultat.

I acceptant també, doncs, la proposta, dir: primer, en la mesura del temps, els dubtes que tenen els grups

parlamentaris sobre les partides definitives, en temes de funcionament..., demanaré comparèixer o informar als grups parlamentaris com queda definitivament el pressupost, un cop recompost després de la seva aprovació definitiva.

I, finalment, aquest plantejament d'una petició de comparèixer i de tenir un debat més ampli –no només amb el conseller d'Interior, sinó amb representants del Govern– sobre el tema de la violència masclista..., per descomptat que acceptarem aquesta proposta.

El president

Gràcies. Senyor Llena, demana...?

Joaquim Llena i Cortina

Sí, per una qüestió de procediment. En tot cas, dient que el conseller està obrint torn. No demanaré la paraula ni en faré ús. Però, escolti'm, no podia contestar a un que no ha presentat esmena a la totalitat, en primer lloc, i, en segon lloc, ara al referir-se a tots els grups ha obert torn, conseller. Només ho dic de cara..., perquè ho tingui en compte el president de la Mesa.

El president

Senyor Llena, no sé si cal que li llegeixi el Reglament, però diu expressament que els membres del Govern, en qualsevol moment, en un debat poden demanar la paraula.

Joaquim Llena i Cortina

Obrint torn.

El president

Sí. I obrir un torn. Per tant, si el senyor conseller..., en qualsevol moment pot intervenir, amb el benentès que, si la seva intervenció... (*Veus de fons.*) No, no. L'únic que passa és que la taula..., el president l'únic que ha de precisar és que, si la resposta era al senyor Pere Calbó, s'entenia que ara el senyor Pere Calbó té la paraula pel temps que ha empleat el conseller per respondre, i tancar ja definitivament els torns.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyor president. Molt ràpidament. És evident que és iniciativa dels ajuntaments, els plans locals de

seguretat, però vostè sap perfectament que necessiten l'ajut tècnic de la Generalitat. I això és el que, si em permet l'expressió en castellà, «ha brillado por su ausencia» durant molt temps –durant molt temps.

I segona qüestió. Escolti, tenim un problema, vostè i jo, que abans de convèncer-nos mútuament, vostè ha de convèncer algú més, prèviament, que és el Consell Executiu, cosa que de moment no ha aconseguit. Nosaltres treballarem per treballar colze a colze per intentar-lo convèncer, però té vostè..., el problema el té a casa seva: que primer ha de convèncer els seus col·legues i, quan els hagi convençut, podrem treballar conjuntament per dir el que vostè ha esmentat. (*Veus de fons.*) No, no, a dia d'avui no els ha convençut.

Gràcies, senyor president.

El president

Molt bé, moltes gràcies. Bé, s'ha acabat el debat.

I, per tant, ara sí que passaríem a la votació. Suposo que no hi ha cap problema que fem una sola votació de totes les esmenes menys l'esmena a la totalitat de Solidaritat, que en la seva absència decau. Per tant... Llevat que algun grup demani la seva permanència. (*Pausa.*)

Per tant, serien les esmenes a la totalitat dels diferents grups que les han presentat i les han defensat, excepte les de Solidaritat.

Vots a favor de les esmenes a la totalitat?

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, queden, per 8 vots en contra, 6 a favor i 2 absències, rebutjades les esmenes a la totalitat.

Acaba aquí el debat. Demano als portaveus, si us plau, que es quedïn dos minuts amb la Mesa. I s'acaba la sessió agraint al secretari general, al senyor conseller i a tot el personal que l'ha acompanyat la seva comparèixer avui per a la presentació del pressupost del seu departament.

Moltes gràcies i s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a dos quarts d'una del migdia i catorze minuts.